

AMERIŠKA VLADA ODLOČNA V SVOJIH ZAHTEVAH

SOVJETSKA UNIJA JE POSLALA SVOJE BRODOVE IZ ČRNEGA MORJA PROTI DALJNEM IZTOKU

Predsednik Roosevelt je proti politiki, da bi bil "mir za vsako ceno ohranjen. — Bivši predsedniški kandidat Landon in Knox sta njegovega mnenja. — Velika napetost med Združenimi državami in Japonsko. — Iz Moskve je bilo poslanih na Daljni iztok več letal.

WASHINGTON, D. C., 22. dec. — Ko je sinoči predsednik Roosevelt čakal na odgovor Japonske na svoje zahteve, da jamči, da se slučaj Panaya več ne ponovi, so voditelji republikanske stranke oddobrili njegovo odločno stališče in mu zagotovili, da je za njim ves ameriški narod.

Bivši guverner države Kansas in Rooseveltov protikandidat pri zadnjih predsedniških volitvah Alf M. Landon in podpredsedniški kandidat Fr. Knox sta predsedniku Rooseveltu sporočila, da "politika preneha na gladini vode."

Landon je v svojem pismu, ki ga je pisal predsedniku, obsojal republikanske in demokratske pacifiste v kongresu, ker skušajo ovirati predsednika v sedanji krizi.

"V duhu stare ameriške tradicije, da politika preneha pri gladini vode, Vam zagotavljam svoje sodelovanje in pomoč v težavni krizi, pred katero stoji Vaša administracija," je pisal Landon iz Topeke.

Na časnikarski konferenci je predsednik Roosevelt sporočil, da mu je slično pisal tudi polkovnik Frank Knox.

Predsednik se je obema takoj zahvalil za nujno naklonjenost in pomoč.

Predsednik pravi v svojem pismu, da je ameriški narod še vedno pokazal, da zametuje misel, da je mogoče zagotoviti končno varnost s tem, da zatismo svoje oči proti dejstvu. Ameriški narod se zaveda, da je del velikega sveta in da je treba sodelovati z drugimi narodi.

Vsled potopa topničarke Panay na Jangceu se vsakdo zaveda, da je nastala med Združenimi državami in Japonsko velika napetost in kriza, kakršne še ni bilo. Tudi največji pacifist je sedaj prepričan, da v taki krizi, kakršna je sedaj, ne velja več geslo: "Mir za vsako ceno."

LONDON, Anglija, 22. decembra. — Trdovratno se vzdržujejo poročila, da je Rusija v veliki množini povečala svoje vojno brodovje na Daljnem Iztoku.

Po zadnjih poročilih je Rusija poslala del svojega brodovja iz Črnega morja v Vladivostok. — Bojna ladja Poročnik Schmidt, ki ni vpisana v bojni mornarici, in oklopna križarka Rdeča Ukrajina ste bili poslani iz Sebastopola skupno z več rušilci in 20 submarini.

Poročano je tudi bilo, da je bilo iz Moskve in Kijeva poslanih več aeroplanov na Daljni iztok.

Rusija je hotela obdržati celo svojo pomorsko silo v črnem morju zaradi napetosti na Sredozemskem morju glede Španske, toda vseeno more pregrešiti večje število submarinov v svojih zapadnih vodah, ker ima največje podmorsko brodovje na svetu, namreč 149, mnogo novih pa je še v delu.

POPLAVE V BRAZILJI

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 21. decembra. — Ob reki Parahyba se je morala ob celnem njenem 561 milj dolgem toku preseliti več tisoč ljudi, ker so njene vode preplavile obsežne nižje ležeče kraje.

570 tisoč delavcev izgubilo delo v novembru

REPUBLIKANCI GOSPODARIJO PO TERUELU

Republikanci so se popolnoma polastili Teruela. — Zavzetje mesta pomeni največjo republikansko zmago.

HENDAYE, Francija, 22. dec. — Republikanski vojni minister Indalecio Prieto je naznanil, da je republikanska vlada po 6-dnevem obleganju in po vročih bojih popolnoma zavzela močno utrjeno mesto Teruel.

Teruel je najskrajnejša postojanka generala Franca v notranjosti Aragona. Zavzetje te močne postojanke pomeni za republikansko armado največjo zmago v 17 mesecev stari državljanski vojni.

Fašistični general Gonzalo Queipo de Llano je po radio iz Sevilje priznal izgubo Teruela, toda je rekel, da je to le "krajnji uspeh".

Republikanske radio postaje so slavile to zmago z govori in godbo ter klic: "Živela republika!"

Teruel je branilo 40.000 fašistov in po vladnem poročilu je bilo v mestu "strašovit klanje".

Civilno prebivalstvo je po zavzetju mesta prihajalo iz kleti in drugih skritišč ter je priredilo za svojo osoboditev velike demonstracije.

FAROUK V SPORU S KABINETOM

KAIRO, Egipt, 22. dec. — Egiptovski kralj Farouk je dal svojnemu kabinetu do danes zjutraj ultimatum, da sprejme njegove zahteve, ali pa bo odpuščen.

Spor med kraljem in kabinetom se je pričel, da je mladi kralj zahteval, da je razpuščen Nahasova narodna stranka "vafdi", da mu je dana pravica, da imenuje eno tretjino senata in je pod njegovim nadzorstvom imenovanje starejših uradnikov.

Kabinet pa je odločen v svojem sklepu, da ne odstopi in se je sestel pod predsedstvom Nahasa, da razpravlja o položaju. Ob istem času se je tudi sestalo 200 vafdistov, ki so člani parlamenta, in so sklenili, da ne bodo podpirali nobenega kabineta, iz katerega bi bil izključen finančni minister Ebeid Makram paša.

Vsa policija je na nogah in ima povelje, da je vsakdo na svojem mestu od 7 zjutraj pa do 8 zvečer, da posreduje v morebitnih spopadih med kraljevimi pristaši in pristaši ministrskega predsednika.

ADVERTISE IN
'GLAS NARODA'

ŠPANSKA DRŽAVLJANSKA VOJNA

Skupina mladih Amerikancev, ki se bore v Lincolnovem bataljonu za obrambo španske republike.

ROOSEVELT JE PROSLAVIL KELLOGGA

Roosevelt in Huil sta odobrila principe pokojnega Franka B. Kellogga. — Pokojnik je neutrudno delal za svetovni mir.

WASHINGTON, D. C., 22. decembra. — Predsednik F. D. Roosevelt in državni tajnik Huil sta danes soglasno odobrila vojno kot sredstvo narodne politike.

Družini bivšega državnega tajnika Franka B. Kellogga sta izrazila sožalje ter pri tej priložnosti pojasnili svoje nazore o napetosti na Daljnem Iztoku.

Kaj nameravata ukreniti napram Japonski, se še ne ve, ker še nimata na razpolago natančnega poročila o napadu na ameriško topničarko "Panay".

O pokojnem Kelloggu je rekel Roosevelt:

— Vedno je bil menja, da je sodba razuma edino merodajna, in ni nikdar izgubil vere v fizično silo ljudske vlade.

— Več kot polovico svojega življenja je delal za svetovni mir, in njegovo ime bo z zlatimi črkami zapisano v naši zgodovini.

HORTHY NE MARA KRONE

SZOLNOK, Madžarska, 21. decembra. — Madžarski regent admiral Horthy je rekel, da mora v 17 letih še drugič izjaviti, da ne hrepeni po madžarski kraljeviski kroni.

Horthy je rekel, da hoče glede obnove madžarskega kraljestva razpravljati samo s "pristojnimi oblastmi", ki edine morejo odločiti, kdaj je mogoče obnoviti kraljestvo.

MONGOLI HITE KITAJCEM NA POMOČ

Čankajsekov sin vodi sto tisoč mongolskih vojakov Kitajski na pomoč. Armada je oborožena z ruskim orožjem.

ŠANGHAI, Kitajska, 22. decembra. — Poročila, da mladi general Čangčingkuo, uporni sin maršala Čankajseka, s katerim se je sprl pred desetimi leti, hiti na pomoč Kitajski s 100.000 dobro izvežbanimi mongolskimi vojniki, so razveselila kitajske kroge in prepričala tuje opazovalce, da se je Kitajska zvezala z Rusijo.

Mladi vojskovodja je zapustil Kitajsko, ko je njegov oče leta 1927 izgnal svoje ruske svetovalec iz Kitajske ter je od tedaj večinoma živel v Rusiji. Da pomaga svoji domovini, se je postavil na čelo močni in dobro izvežbani mongolski armadi, ki je oborožena z najmodernejšim ruskim orožjem. Čangčingkuo je na potu v Šansi provinco, kjer se namerava pridružiti armadi "rdečega Napoleon", bivšega poveljnika kitajske komunistične armade, generala Čutcha.

To poročilo prihaja ob istem času s poročilom iz Londona, da Rusija z veliko naglico ojačuje svoje pomorske sile na Daljnem Iztoku.

Vsled sprijaznenja med očetom in sinom domnevajo tuji diplomati, da se je Rusija odločila, da pomaga Kitajski v njenem boju proti Japonski.

TAMBURAŠI NA RADIO

Vnedeljo dne 26. decembra in v nedeljo dne 2. januarja nastopijo Brooklynski Mladi Tamburaši med 9. in 10. uro dopoldne na radio postaji WJZ.

TEDENSKI ZASLUŽEK SE JE ZNIŽAL ZA \$25,900,000

WASHINGTON, D. C., 22. decembra. — Meseca novembra je izgubilo približno 570.000 delavcev delo in zaslužek. Tedenski zaslužek je padel za \$25,900,000. To je razvidno iz poročila delavske tajnice Miss Perkinsove. Dostavila je pa, da je bilo lani ob istem času samo štiri tisoč oseb več zaposlenih in da so bile tedenske plače za \$11,000,000 večje.

NEMIRI MED ROMUNSKIMI VOLITVAMI

BUKAREŠTA, Romunska, 21. decembra. — Tekom volitev v državni zbor je prišlo do velikih izgrediv v Orheinu in Murešu. Ubito so bile štiri osebe, več policistov je bilo ranjenih. Aretiranih je bilo okoli 300 oseb.

Po prvih poročilih zmaguje pri volitvah narodna liberalna stranka, ki podpira vlado. Dirsavno je za volitve vladalo veliko zanimanje, vendar zaradi snega mnogo volilcev ni šlo na volišče.

RIBIŠKA POGODBA MED RUSIJO IN JAPONSKO

MOSKVA, Rusija, 22. dec. — Sovjetska Rusija je sinoči sklenila, da dovoli Japonski loviti ribe v sovjetskih vodah Pacifika. S tem je bil saj začasno poravnani spor med obema državama. O tem je bilo izdano uradno naznanilo, da je bila pogodba, ki je imela potekati 31. decembra, podaljšana za eno leto.

Pogajanja za podaljšanje pogodbe so se vlekla več mesecev in Rusija se je navzlic hudemu pritisku Japonske branila še dalje dovoliti ribolov v Pacifiku. Ta ribolov je za Japonsko velikega pomena, kar je razvidno iz tega, da je v njem zaposlenih 20.000 japonskih ribičev.

Sovjetsko časopisje je Japonski povedalo, da je bil podpis te pogodbe zakasnen, ker je Japonska podpisala protikomunistično pogodbo z Nemčijo.

Nedavno so japonski ribiči zahtevali od vlade, da varuje japonske pravice, "katere so si pridobili njihovi pradedi s potom in krvjo."

Prvotne pravice za ribolov je dobila Japonska z mirom v Portsmouthu leta 1905 na podlagi svoje zmage nad Rusijo. Lansko leto, ko je imela pogodba potekati, je bila podaljšana samo za eno leto.

TERORIZEM NE PRENEHA V PALESTINI

JERUZALEM, Palestina, 21. decembra. — Teroristične krogel so ubile arabskega policijskega načelnika v Hajfi, —

Glede tega nazadovanja je rekla Miss Perkinsova, da to ni nič presenetljivega. Tovar narji so pač napolnili svoje zaloge z izdelki, in boljših razmer toliko časa ni pričakovati, dokler se zaloge ne izpraznijo.

Ko so jo vprašali častnikarji, kaj misli o izjavi guvernerja Martina iz države Oregon, ni hotela odgovoriti.

Martin je namreč nedavno rekel, da je že skrajni čas, da bi se predsednik Roosevelt iznebil nezmogljive delavske tajnice.

ST. LOUIS, Mo., 22. dec. — Stavkar Louis Jarvis, ki je član United Automobile Workers of America, je izpovedal danes pred Narodnim odborom za delavske odnose, da so delavci, ki so Fordu "zvesti", dobili v dar gumijaste krepelce.

Inšpektor, ki je krepelce delil, je baje rekel vsakemu delavcu: — Kadarkoli boste udarili s tem po glavi katerega unijskega delavca, vam bom dal \$2.50 nagrade.

POVEČANJE POSOJILA ZA RUMUNSKO OBOROŽITEV

BUKAREŠTA, 23. dec. — Kakor zatrjujejo dobro poučeni krogi, so Delbos, Tatarescu in Antonescu razpravljali pred vsem o rumunski oborožitvi. Rumunska državna sta zahtevala, naj bi Francija povečala posojilo, ki ga je dovolila Rumuniji v ta namen.

V ostalem zatrjujejo, da sta Tatarescu in Antonescu zagotovila Delbosu, da se Rumunija doslej na lastno pobudo ni upirala sklenitvi pakta o vzajemni pomoči med državami Male antante in Francijo. Rumunija ne zahteva od Francije, da bi se odrekla pakta z Rusijo, opozarja pa, da prav tako kakor Poljska sama z Rusijo ne mara skleniti nikake pogodbe.

POŽAR V JAPONSKEM GLEDALIŠČU

TOKIO, Japonska, 22. dec. — Pri požaru, ki se je pričel v gledališču, kjer so bile kazane slike iz kitajske vojne, je zgorelo 78 oseb, med njimi 27 otrok in 21 žena. Vsi so pričakovani, da bodo na slikah videli kakega svojca, ki je v vojni na Kitajskem.

Morilec je pobegnil. Unor je bil izvršen nasproti katoliške cerkve.

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakser, President

J. Lupsha, Sec.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto dodela naznaniti, da hitreje najdemo naslovnik.

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni dan v praznikih

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

KONEC IZREDNEGA ZASEDANJA

Izredno zasedanje kongresa je bilo 22. decembra končano, in kongres ni ukrenil ničesar drugega, kot da je potrdil zadatek za vožnjo kongresnikov v znesku \$225,000.

Kongresniki so glasovali za četrt milijona dolarjev za vožne stroške in bodo, ali sli, ne da bi kaj sklenili, na božične počitnice, ali pa bodo ostali čez Božič v Washingtonu in čakali na božična darila.

Predsednik Roosevelt je sklical izredno zasedanje kongresa na dan 15. novembra, ker je želel, da še letos sprejme postavbo za farmerje, postavbo o delovnem času in o plačah in reorganizaciji vlade. Kongres pa ni ničesar odredil o tem, kar je predsednik zahteval.

Republikanski senatorji so zelo zadovoljni, da so s svojo obstrukcijo dosegli, da kongres ni ničesar ukrenil.

Republikanci so popolnoma uspeli v zvezi z reakcijo narnimi južnimi demokrati, da so ubili ves predsednikov program. Ubili so predsednikov predlog glede delavskih plač ter vse druge predloge, razum farmerske postavbe, ki pa še tudi ni rešena, in bosta o njej zopet pričeli razpravljati obe zbornici 3. januarja, ko se zopet sestane redni kongres.

Predsednik je imel večeraj posebno posvetovanje z raznimi kongresniki ter jih je nagovarjal, da sprejmejo postavbo proti "znojnim" delavnicam, češ, da bo drugače narodno gospodarstvo stalo na eni nogi.

Tekom celega izrednega zasedanja kongresa je bilo videti, da je ta ali ona zbornica sprejela kako predlogo, druga zbornica pa jo je zavrnila.

In tako izredni kongres ni ukrenil ničesar, razen da si je dovil povrnitev voznih stroškov v znesku četrt milijona dolarjev.

Pod vaško lipo.

Piše kakor miši FRANK KERŽE

O božičnih praznikih.

Danes, ko to pišem, je najkrajši dan v letu. Nebo je nekoliko prevlečeno z oblaki, mrzla pa ni in tudi snega ne. Mesto New York ima namreč dokaj nullo zimo. Do danes nisimo še imeli snega in tudi mraza ne. Enkrat samkrat sem imel zimsko suknjo, pa še tedaj mi je bila odveč. Po nekaterih vrstovih nekoliko bolj v zatiski se še vedno vidi kakšno rožo v cvetju, četudi ima nekaj zunanjih peres prežetih z mrazom. Po gozdih še se zmiraj vidi kak grmiček, ki se krčevito brani naravnim zekonom in skriva tu pa tam kako zeleno pero.

Vreme, kakoršno je v New Yorku, mi sicer jako ugaja, ampak ne sklada se s prazniki, v katerih smo. Božič je bil v starem kraju v sredi zime. Spominjam se ga vsekozi z močno snežno odejo, z ivjem na drevu in ledenimi svečami od vaških streh. Ščipalo je v ušesa in prste in zeblo nas je v nos, da smo ga zmiraj rinili v rokav. Koliko smo trpeli po gozdih, ko smo z lopatami na grbi iskali mahu, da ga prinesemo domov za jaslice. Kako težavna je bila pot, ko se je pod vsakim korakom vdiral skozi središče globoke v sneg. Večkrat sem potegnil golo nogo ven, četudi je pa ostal zakopan. Zakaj za tako pot nisimo smeli obuti zabušnih čevljev, ampak smo natakili očetove, seveda ne dobre, ampak take, ki so že pod stražo ležali vse leto. Natlačili smo slame, da so se zamajale luknje, na vrhu pa smo jih privezali za ušesa h kolenu, da jih ni bilo treba pri vsakem koraku pobirati.

Gladiam skozi okno. Milo vreme, a ženske hodijo zavite v kožuhe kakor beli medvedje na severnem tečaju. Moški so zaviti v gorke suknje, otroci so pa tako natlačeni v volno, da se mi zde kakor kobaste žoge.

Kako je drugačen svet danes. Mi smo imeli za zimo to, kar je bilo za leto. Čisto navadne "čajhaste" hlačice z enakim reševalom brez prave barve. Zakaj kar je smel deček nositi za vsak dan, je bilo vselej staro. Na kolenih, potem zadaj na "tepežnici" in po komolcih so bile navadno vidne kripe vseh barv in oblik, kakor je zemljepisna karta današnje Evrope. Edini pobjelšek je bila povhovek, ki smo jo potegnili globoko čez ušesa.

Spodaj nas je treslo, posebno, kadar se je naslilo snega za hote, v glavo smo se potili, a vendar smo prestali vse. Ne rečem, da ni bilo prehladov. Kamor si prišel v hišo, so ljudje kašljali v vseh tonih in barvah. Sicer so skrbne matere zdravile, kakor so vedele in znale. Kadar je bilo krehanje na visku, je prišel v hišo svinjski lonec, poln bezgovega čaja, vročega, kakor živa žrjavica in grenkega kakor očetova šiba. Zakaj enkrat je bil drag in čaj je šel po hiši, kakor ga je narava redila in mati iz kuhala. Večkrat sem zadrževal kašelj v tistih trenutkih in slovesno zatrdjeval, da nič več ne kašljam. Pa ni nič pomagalo. Loneček čaja je moral iti doli, pa če si se narobe obrnil.

Veseli smo se Božiča tedne in tedne prej, kakor je prišel. Kolikokrat sem se stegnil k omarici, koder je bila privezana na pratika in štel dneve. Pozneje, ko sem hodil v ljudsko šolo, sem jih preračunal še na ure in bile so tako grozne številke, da so mi pomenjele toliko, kakor danes milijon svetlobnih let. Zakaj številke so se na deželi drobile le v groše in če jih je bilo deset, je bil to

že denar. Do goldinarja smo se razumeli, potem se je pa začelo izgubljati vse v sive daljave.

Kaj naj pa šteje otrok na deželi? Fižol, ki smo ga prigrabili pri kopikanju, smo merili na žep. Gumb za "čegljanje" smo merili na pesti. Denarja pa skoro nismo poznali. Krajcar ali dva sta bila že tako bogastvo, da nam skoro ni dalo spati. Zakaj z njim so prišli problemi, kdaj bo prvo žegnani s tistimi štanti, koder so bile razložene same dobrote od navadnih konjčkov in punč do vabečih sre, katera so imela po štiri trakove pregrešnih napisov in še kako ogledalce v sredi.

Če danes premišljam pretek čase seveda z današnjim standardom, se mi zdi tako, kakor če se kak ameriški bogatin zaleti na kmete kadar je v Evropi. Vse se mu zdi tako tupeče, slabo in neverjetno, da ga strese, kakor bi bilo prišlo nanj roje čebel. V primeri z otroci, kakoršne vidim danes, smo res imeli čase — ne morem reči pasje, zakaj te živali imajo v New Yorku vsega dovolj. Vsaj lačni niso, ker so slednje jutro pred hišami ostanki jedi in nemalokrat prevrnjena kanjela z dvema ali tremi čucki, ki pridno izbira dobro za svoj pasji okus.

Nam otrokom na kmetih je vsega manjkalo, a vendar smo čutili tedaj tako, kakor da imamo vsega dovolj. Če nam je bilo kdaj, kakor bi rekel — težje so se rodile pred našimi očmi misli na nekaj velikega, vselega, pa nam je bilo boljše.

Četudi so različne dobe imele različne svetle zvezde, in bilo nobene večje in jasnejše, nobene pomembnejše in bolj zaželje, ne, kakor je bil Božič. Božič s svojimi prazniki: Štefanji dan, ko se je vrtila vaška mladina, tepežni dan, ko smo hodili z velikimi šibami od hiše do hiše in se s posebnimi pravicami približali gospodarju ali gospodinji, namerili nalabko palico in ponavljali: rešite se, rešite se. In bilo je orehov, jabolk in drugih dobrot, ki pridejo mladini vse prav. Včasih so se spravili tudi fantje na tepežkanje. Najli so godec in hajdi od hiše do hiše. Malo so poplesali in zaigrali, pa je prišel pehar z vsem, kar je premoglo domovje. Vse nabrano se navadno metali v pleten koš, kakor so ga rabili za rezanico. In tak koš je v naši vasi nosil dolga leta vaški čevljar Janez, ki je šepel na eno nogo in je bil kakor nalašč za ta poklic. Pri vsakem koraku je malo poskočil, da je vjela krašna noga daljšo in to je pomagalo, da se je v košu vse lepo razdelilo: orhi so se stočili na eno stran, hvalka pa na drugo.

Božič s tistimi lepimi jaslicami, ki so oživele vso hišo. Vselej je bil kot za veliko nizo pežbljen in pust, da se ga je spomnil k večjemu kak pajk. O Božiču pa je prišla velika deska, nanjo polno mahu, gori pa pastirski s svojo številno čredo. Za tiste čase smo zmiraj gledali, da smo vjeli kako senico, ki se je kaj kmalu vdonačila. Trli smo orehe in jo vabili, naj pride sama po jedrce. Žival se je od kraja previdno branila, toda izkušnjava jo je nazadnje premagala. Skoro po pristih je prišla strahoma urvi do jedra v roki, potem pa hitro odletela. N kolik dni za tem, smo jo naveli že tako, da je jemala jedra tudi iz n.

Kako se nam je lepo zdelo ko se je senica ustavila na mahu med pastirski in zapela svoj: cica, cica.

Božič je. Življenje v naši

stari domovini gre precej tako, kakor v davnih časih, ko smo bili mi otroci. Misli, ki ne poznajo ne časa ne daljave, gredo v našo mladost. Marsikaj je že izgubilo iz nje, marsikaj potemnilo, so pa gotovo svetle zvezde, ki žive s človekom večno. In taka zvezda je Božič. Življenje na deželi naše stare domovine je dokaj enolično. Vrst se dnevi in noči, tedni in meseci, zime in leta. Skrbni so danes, kakor so bile nekdaj dnevi, problemi so z vsako hišo z vsako družino. Veselje se menja z žalostjo, zdravje z boleznijo, življenje s smrtjo.

A vse to je vsakdanje. Človek komaj opazi, kar je vsak dan z njim. V tem dokaj enoličnem življenju pa pride vendarle izjemnost, odlihi, ko človek vrže vse raz sebe in se vtopi v to, kar ga globoko odahne in odpočije.

Kaj bi bilo življenje na deželi naše stare domovine brez Božiča, Velike noči in še nekaterih drugih praznikov, ki prerajajo ljudsko dušo in jo strde za novo, težko delo. Življenja brez razvedrila in odpočitka si ne moremo misliti. Kaj bi bilo življenje brez Božiča in Velike noči?

Veliko vidi in sliši človek z leti, a vse gre počasi mimo. Koliko zabav, koncertov, gledališč in vsega, kar more ustvariti človeška družba, je danes za mano, teko za mano, da skoro ni ni vem, če je bilo kdaj res. Slednji teden grem sem ali tje in se vračam domov, včasih bolj, včasih manj zadovoljen.

Če primerjam zdaj vse to, kar je ustvaril človeški napredek za razvedrilo naše s tem, kar je ustvarila cerkev, moram priznati eno: največja, najmočnejša, najgloblja in najtrajnejša prireditev je in ostane — naš starokrajski Božič in sicer tak, kakor živi med narodom na deželi, ne med elito po mestih. Vse kar je prišlo kasneje, je enostavno prišlo in odšlo, Božič pa je ostal tako svež in mlad v mojem spominu, kakor da sem bil večeraj po gozdu za mahom.

Eni pravijo, da je to sentimentalnost. To se pravi: kopanje v sanjah, ki so sestavljene iz samega dobrega. In pravijo, da moderen človek ne sme biti več sentimental. Jaz ne vem, ali sem ali nisem, vem pa, da mi je že ta ali oni očital to že zastran naslova mojih člankov.

Zato pravim tako: vse je človeško, kar se godi in rodi v njem. Potem je pa že vseeno, ali je to res ali ne. Navsezadnje: kaj je življenje samo? Ali more dati kdo odgovor? Da, vsak po svoje. Kdo ima prav? Vsi in — noben. Lahko je nekaj realnega, lahko iluzija, kakor sentimentalnost sama.

Božič je tukaj. New York in vsaka naselbina ga čuti povsod. Baš te dni čitamo po listih, kako je šel neki fantek s starši v New York, da naroči Miklavžu vse potrebno. Ko pride domov v New Jersey — kak poldrugi duet milj daleč — se spomni, da je nekaj pozabil naročiti Miklavžu, kaj bi rad. Brez daljšega premisleka skoči na bus in se pripelje sam v New York. Konduktor je mislil, da je na busu s starši in ni zahteval nobene voznine. V New Yorku je iskal tisto veliko hišo, ki je vsa v luči in koder je srečal Miklavža, pa je ni mogel najti. Fantek je taval sem in tje, nazadnje zašel na podzemsko železnico. Drugi so plačevali, da se je odprla ograja zanje, on je pa kar spodaj smuknil, da se pelje nekam doli, koder je tista velika hiša z Miklavžom. Tam so ga kmalu dobili in poslali domov.

BLAZNIKOVA
Pratika
za leto 1938
Cena 25c
s poštino vred."Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Torej Božič je tudi v velikem mestu. Predrl je v vse sloje in vse vere in je brez dvoma največji in najpomembnejši praznik, kar ga ima človeštvo. Oči ga gledajo v različnih pomenih, možgani ga tolmačijo po svoje. Ali ga vzprejmeš v vsi njegovi veličini ali ga čisto prezreš, resnica je in ostane ena: Božič je večni. Večen, kakor je večno upanje, ki spremlja človeka od začetka do konca.

Na svetu gre dovolj narobe, skoro bi rekel: da slabše bi ne moglo iti. Krvavi boji v Španiji in na Kitajskem, duševni boji preganjanj po državah fašizma in nacizma. In kdor bi mislil, da smo mi v naših državah v miru, bi se jako zmotil. Baš narobe je: vse je v bojih. Vsaj je bilo baš te dni obsojenih šestdeset delavcev v New Yorku radi piketiranja in to ne samo na denarne globe, ampak tudi na zapore. Kazen, ker so iskali boljšega kruha!

Teman je danes svet, a ne tako teman, da bi ne nosil mahnja, da bo enkrat boljše. Kakor je Božič velik med vsemi narodi, prav tako je velika notranja misel njegova: mir. Vsa človeka je od rojstva navajen vseh različnih bojov s samim sabo in z zunanjim svetom. Vendar pa vse nekako prestane in pretleče, samo da se ga pusti v miru. V ždi po miru je organiziral velike skupnine, ki jim pravimo države vse zato, da bi ga nikdo ne motil pri njegovem vsakdanjem delu. A dosegel je lež nekaj nasprotnega. Tisti, katerim je zaupal svojo usodo, je nehote izročil tudi moč, da ga s silo vlačijo na bojne poljane, koder ni druge alternative kakor: ubijaj, ali pa boš ubit sam.

Ne moglo bi skoro biti bolj narobe, kakor je danes na svetu. Zdi se človeku, da se tisto izgublja, kar smo pridobili z velikimi težavami v vsi naši preteklosti. Temno je, a ne tako temno, da bi ne bilo v človeških sredi upanja na lepšo bodočnost, žalostno je, a ne tako žalostno, da bi človek omagal in obupal nad tistim vzorom, ki plava z vsakim Božičem: mir ljudem.

Kar danes vlada na svetu, je sila in ne pravica. Toda pravica mora priti. Zakaj na tem božjem svetu vladajo tajne sile, ki jih poznamo, četudi jih nismo nikdar srčali, ki jih rad. Brez daljšega premisleka skoči na bus in se pripelje sam v New York. Konduktor je mislil, da je na busu s starši in ni zahteval nobene voznine. V New Yorku je iskal tisto veliko hišo, ki je vsa v luči in koder je srečal Miklavža, pa je ni mogel najti. Fantek je taval sem in tje, nazadnje zašel na podzemsko železnico. Drugi so plačevali, da se je odprla ograja zanje, on je pa kar spodaj smuknil, da se pelje nekam doli, koder je tista velika hiša z Miklavžom. Tam so ga kmalu dobili in poslali domov.

Božič je tukaj. New York in vsaka naselbina ga čuti povsod. Baš te dni čitamo po listih, kako je šel neki fantek s starši v New York, da naroči Miklavžu vse potrebno. Ko pride domov v New Jersey — kak poldrugi duet milj daleč — se spomni, da je nekaj pozabil naročiti Miklavžu, kaj bi rad. Brez daljšega premisleka skoči na bus in se pripelje sam v New York. Konduktor je mislil, da je na busu s starši in ni zahteval nobene voznine. V New Yorku je iskal tisto veliko hišo, ki je vsa v luči in koder je srečal Miklavža, pa je ni mogel najti. Fantek je taval sem in tje, nazadnje zašel na podzemsko železnico. Drugi so plačevali, da se je odprla ograja zanje, on je pa kar spodaj smuknil, da se pelje nekam doli, koder je tista velika hiša z Miklavžom. Tam so ga kmalu dobili in poslali domov.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERICI

Peter
Zgaga

VELIKOMESTNA SLIKA

Bus je bil poln do zadnjega kotička. Majojč se je zavl o koli vogala, postajal pred rdečo lučjo, se zaganjal naprej, ko mu je zelena luč odprla pot, se ustavljal in pobiral nove potnike.

Debelušen, lepo oblečen gospod se je iz gneče v busu pri-rinil na cesto.

Ko je hotel stopiti v stransko ulico, skoči za njim mlad slabo oblečen mož:

— Vi, vi, nekaj ste izgubili.
— Jaz, — se začudi gospod, — se strahoma potipa po prsih in se oddahne, ko začuti v žepu debelo listnico. Tudi ura je bila v žepu in briljanten prstan na prstu.
— Jaz? — Ne. Ničesar nisem izgubil.

— Ja, ste, — vztraja mladi mož, — Ko ste v busu stali, sem hotel sesti na vaše mesto. In sem opazil na sedežu tale zavojček. Takoj sem si mislil: — božično darilo.

Debeli gospod ogleduje zavojček z vseh strani. Na njem je bil naslov firme. Firme na 5. Avenue, ki prodaja milijonarjem zlato in dragulje.

— To je... — je hotel reči, toda mladi mož ga je prekinil:

— Najbrž vam je padlo iz žepa. Sama sreča, da sem koj opazil in pobral. V busu se vožijo vse sorte ljudje... Pošte-njakov le malo... Gotovo je prstan notri.

— Hm, — je vzdihnil gospod in požrl slino. — Hm... — Dragocenost, kaj ne? — je vprašal mladi mož radovedno.

— Ja, ja seveda, — je jelal gospod. — Čudno, pa sem dobro pazil. Človek pa res ni nikdar dovolj previden. Hm, hm... hvala vam...

— Oprostite, — se je obotavljal mladenič, — oprostite, če vas prosim...

— Ja, ja, — se je obotavljal debeli gospod, si z ruto obrisal potno čelo ter stlačil zavojček v žep. — Torej mislite... — Če bi neel stvar na policijo, — je razlagal najditelj — bi bile velike sitnosti. Izkazati bi se morali, kdo ste in kaj. Potem pa tiste večne poti od Poncija do Pilata... Pisarija in spraševanje. In v zadregi se človek lahko kaj zagovori, pa ga nazadnje še osunijo. Po krivici, seveda, toda vendar, sitnosti so... Mislim, da sem upravičen do najdenine. Že vsaj do deset odstotkov.

— Najdenina, — je skoraj vzrotil debelak. — To se pravi... — Revež sem, toda poštenjak, — je razžaljen zatrjeval mladenič. In če bi ne bil poštenjak, bi zavojček enostavno obdržal in bi se odpravil v drugo smer. Nikdar bi ne videli ne mene, ne svoje dragocenosti.

Debelušen je segal v žep, odprl listnico in izročil najditelja bankovce za deset dolarjev.

— Nate, imazan nisem. Vse kar je prav.

Najditelj spravi denar v žep in se dobro-rénemu gospodu uljudno, toda nekam hitro zahvali, izgine za vogalom in se pomeša med ljudsko množico.

V temni veži potegne iz žepa sličen zavojček:

— Danes pa gre po sreči. Ta je že drugi. Bom še enkrat poskusil. V tretje gre rado.

In se odpravi v drugo smer. Tudi gospod je bil par blokov avstan stopil v samotno vežo. Razvil je zavojček in našel v njem prstan, ki so po Woolworthovih štorih po deset centov naprodaj.

Denarne
pošiljatveDENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO
TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM
KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 10.00	Din. 400	\$ 25.40	Lir 400
\$ 12.50	Din. 500	\$ 31.75	Lir 500
\$ 15.00	Din. 600	\$ 38.10	Lir 600
\$ 17.50	Din. 700	\$ 44.45	Lir 700
\$ 20.00	Din. 800	\$ 50.80	Lir 800
\$ 22.50	Din. 900	\$ 57.15	Lir 900
\$ 25.00	Din. 1000	\$ 63.50	Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE
PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLIZa izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali
lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.85
\$ 15.—	\$ 16.—
\$ 20.—	\$ 21.—
\$ 25.—	\$ 26.—
\$ 30.—	\$ 31.—
\$ 35.—	\$ 36.—
\$ 40.—	\$ 41.—
\$ 45.—	\$ 46.—
\$ 50.—	\$ 51.—

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA
PRISTOJBINO \$1.—SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

POŠILJATELJE OPOZARJAMO,

naj nakazuje pri pošiljateljnih okroglih vnosih (naprimér sto, dvest, tisoč) dolarjev odzema lir, kajti taka izplačila so najhitreje izvršena, poleg tega je po pošiljanju neokroglih virov tudi razmeroma drago.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

KO POTREBUJETE ODVAJALO. BODITE PREVIDNI:
PIJTE TRINERJEVO ANGELICA TONICO!

Počutili se boste dobro jeseni in pozimi. — Pri vseh lekarnarjih.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

PO VESELI ZABAVI ŽALOSTNA NOVICA

Zgodaj zjutraj, dne 27. novembra sem se namenil s svojo družino v 130 milj od tukaj oddaljeno mestce De Pue obiskat mojo sestro in njeno družino. Obenem pa smo se namenili udeležiti se zvečer istega dne "surprise party", katere ro so tamkajšnji Slovenci priredili za našega tam živečega prijatelja Joe Ambrosa, o priki 10 letnice njegovega zakonskega življenja.

Kot ljubitelj plesa, petja in sploh zabave, ki se ob takih prilikah vrše, smo se vabilu radi odzvali.

Zjutraj 27. novembra je bilo precej grdo zunaj. Žalostno je potem sonce pogledalo izza oblakov, in me tako rekoč opominjalo, da se nekaj žalostnega godi tam daleč, kjer je tekle moja žibelka.

Po poti ni bilo nič posebnega, samo počutil sem se tako čudno ves čas. Ko pridemo k se-tri, so nam precej postregli z jedili, kakor to vedno storijo, kadar pridemo k njim. Deležni smo bili domačih klobas, ker so imeli ravno kolone. Bile so jako dobre, tako da se mi danes cede slin po njih. Potem se malo pogovorimo o domačih zadevah, nakar pride čas, da nastopimo v dvorani. Šel sem z ženo k Ambrosom, da smo jih obdržali doma, da ne bi izvedela, kaj se pripravljajo zanje.

Ob 7. uri zvečer smo se podali skupaj v dvorano S. N. D. Dvorana je bila polna znancev in prijateljev. Ker imata Mr. in Mrs. Joe Ambros mnogo prijateljev na De Pue, La Salle in Oglesby, je bila udeležba velika. Vesele in zabave je bilo zadosti. Jaz sem bil vedno v sličnih slučajih vesele in dobre volje. Tistikrat mi pa ni bilo ne za ples, ne za petje, katerega sem vedno iz srca ljubil. Sam pri sebi sem si mislil, kaj vendar more biti z menoj, da se tako čudno počutim.

Komaj pa mine teden dni, prejmem pismo iz starega kraja od mojega brata, da je naš oče za večno zapustil ta svet, dne 27. novembra 1937 v stranskih smrtnih bolečinah. Trpel je celih 18 ur, predno mu je kruta smrt ugasnila luč življenja. Bil je ves čas pri zavesti. Toraj vse to se je godilo ravno tisti čas, ko smo se mi nahajali na zgoraj omenjeni zabavi. Ne čudim se sedaj, zakaj sem se tako čudno počutil tisti dan.

Vem gotovo, da se me je oče spominjal v smrtnih bolečinah, kakor se še tudi jaz spominjam njegovih besed, ko sem ga zapustil. Rekel mi je: — Sin, ne hodi za kruhom po svetu, ker ga imaš doma zadosti. Obljubil sem mu: — Oče, samo za par let grem v svet. Teh par let se je pa kar samo ob sebi podaljšalo že na 15 let.

Bile so pa vedno moje srčne želje in so še, videti moje ljube stariše. Ali žali Bog, očeta

ne bodo več moje oči videle, in bojim se, da tudi ne bodo videle več moje ljube matere, kajti tudi ona je že v visoki starosti in jako slaba.

Zapušča tukaj v Chicago dva sinova, Frank in Andrew Spillar in hin pa v Pueblo, Colo.: Joe Spillar. Hčerki Mary Stupar in Lojze v starem kraju v Zupci vasi pri Cerkljah na Dolenskem.

Andrew Spillar, Chicago, Ill.

SLABE DELAVSKE RAZMERE V PENNI.

Rada bi napisala nekaj vrstic v list Glas Naroda, ker vem, da je nekaj naročnikov tega lista v naši naselbini. Z dopisi se pa prav malo oglašamo. Dobrot tako ni nič toč okoli Johnstowna.

Delavske razmere niso nič kaj povoljne. Eni delajo po dva kvečjem do tri dni v tednu, ne kateri pa še nič.

Bethlehem Steel Co. prav slabo ravna s svojimi delavci. Iz tovarn jih je odpustila veliko število in tudi en premogorov je zaprla. Nihče ni vesel takega darila, ki so ga dobili ravno sedaj k božičnim praznikom.

Starka zima nas je že obdarovala s svojo belo odejo in svojimi mraznimi dihom, kakor je to njena vsakoletna navada.

Škoda, ker ni bolj pogostih slovenskih radio programov, ker jih vsi Slovenci radi poslušamo.

Mr. Korasen, Mr. Sero in Mr. Zupan, vsi iz Greensburga, Pa., prav lepo zabavajo poslušalce s svojim radio programi.

Petra Zgaga ne smem pozabiti, kajti tudi njegove kolone rada čitam, posebno kadar kaj okrtati debele, suhe in stare device. Še bolj pa je pa prijetno čitati, kadar tudi po možgih in pečlarijih mahne. Torej le še tako naprej, da se vsakemu malo prikupi s svojo kolono. Vem, da sedaj v zimskim časom boš zopet kaj kranjskih klobas deležen, da boš povedal, kakšen okus so imele.

H koncu dopisa vašim vesel Božič in želim vsem čitateljem tega lista srečno Novo leto. — Ravno tako tudi tebi, Peter Zgaga, in vsem bralcem tvoje kolone.

Naročnica A. Martincic, Park Hill, Pa.

SMRT SLOVENSKEGA ČASNIKARJA.

Kakor poročila milvauski "Obzor", je umrl preteklo soboto v okrajni bolnišnici v Milwaukee Fr. X. Veranič, bivši lastnik in urednik nekdanje "Slovenije", prednice lista "Obzora." Pokojni Frank je umrl po velikih mukah za rakom v grlu. Bil je nadarjen rojak, zgleđen organizator in stekel si je mnogo zaslug za milvausko slovensko naselbino.

ZASTOPNICA PRIPOROČA KOLEDAR

Tukaj v Minnesoti je veliko ljudi brez dela in zaslužka. Lovska sezona je minula. Jaz sem letos prvič videla dosti srnjakov in tudi jedla sem jih. Naš sosed Jack Gore ga je ustrelil.

Zima je sedaj še topla. Dajca v korist pevcem in godbenikom, ki igrajo za radio. Pri-

Sedaj oddajajo radio program na Hibbingu od 12 — 1 popoldne, in to v nedeljo. Je lep program ter jako zanimiv. Toliko v vednost vsem, ki so me prošli za pojasnilo.

16. januarja bo tukaj veselica v korist pevcem in godbenikom, ki igrajo za radio. Pri-

dila jo bodo skupna društva na Chisholmu.

Naznamim tudi, da imo v zalogi Slovensko - Amerikanski Koledar. Stane samo 50c in je jako zanimiv. Še našega večnega popotnika Mr. Matija Pogorela slika je notri, kar je značilno zanj, ker ga skoro vsi starejši rojaki po Ameriki poznajo.

Torej rojaki, sežite po Koledarjih, dokler jih imamo v zalogi.

Oni, ki jim je naročnina potekla, jo lahko pri nas ponovijo. Veselo novo leto želim vsem rojakom, posebno pa onim v Chicago, Ill.

Frances Lukanich, 203 S. Second Ave., Chisholm, Minn.

Z DALJNEGA ZAPADA

Ko sem zadnjič pisal, sem vam obljubil, da se zopet oglašim, kadar se moja torba na polni z novicami. Moja torba se je napolnila, in vsled tega se zopet oglašam.

Vreme imamo sedaj zelo krasno, skoro preveč lepo v tem času leta.

O delavskih razmerah skoro ni vredno pisati, to pa vsled tega, ker so štrajki na dnevnem redu. Skoro na vsakem vogalu stoji piketi. Kaj vse zahtevajo, najbrže niti sami ne vedo, samo da so na štrajku.

Pred kratkim sta se tu poročila Mr. C. Puloff in Karolina Zornada. Ženin je Macedonec, nevesta pa Istrijanka. Svadba se je vršila na ženinem domu. Slučajno sem bil tudi jaz povabljen, ali vsled gotovega zadržke se mi povabila ni bilo mogoče odzvati. Kakor sem slišal pozneje, so se imeli prav dobro. Bilo je vsega zadosti in tudi godbe ni manjkalo za plesajelne. Nova poročencema moje iskrene čestitke.

Na društvenim polju smo bolj počasi. Imamo več podpornih društev ali posebnega napredka ni. Samo eno društvo se lahko postavi. Tam so namreč pred kratkim volili tajnika, pa so izvolili člana v tajniški urad, ki ne zna ne brati in ne pisati. Upati je, da to pri prihodnjih volitvah popravijo.

Pred nekako tremi leti se je tukaj ustanovil neke vrste klub Vanj pa morejo pristopiti le oni, ki pridejo iz gotovega kraja iz stare domovine.

Kolikor mi je znano, klub dobro napreduje, ali sedaj je prišlo do malega nesporazuma. Sklenili so, da bi si nabavili zastavo, ki naj bi bila ponos kluba, toda člani se ne morejo zediniti kakšna slika naj bi bila na zastavi.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem.

Poročevalec, Portland, Ore.

BALOKOVIČ NAREDIL DOBER VTIS.

Koncert hrvaškega violinista Zlatka Balokoviča v Chicago Symphony Orchestra Hallu zadnje nedelje popoldne je bil izjemno dober.

Balokovič je igral ob izvrstnem spremljevalcu na glasovir petnajst melodij — pet jih je navrgel — s katerimi je zlahko dokazal, da je res umetnik. Igral je izključno umetne skladbe in ni se spustil na "narodno polje", za kar so mu mnogi dali priznanje. Čikaška profesionalna kritika se je, izvzemši nekih malenkosti, tudi ugodno izrekla zanj. Udeležba je bila velika in med navzočimi je bilo mnogo Slovencev.

Provencalska Sveta Noč

Tujec, ki ga na predbožični dan zanese pot v katero izmed provenasalskih mestec, se bo komaj prerinil skozi množice kmetov, pastirjev in gospode, kmetijskih deklet in odličnih mestskih dam, ki se zbirajo okrog stojnic in pobožno poslušajo prodajalce selije za jaslice. S prodirljivim močnim glasom ti vedno znova pripovedujejo, kako je bil prišel "Ubožec" — Poverello — in napravil jaslice, in vsak izmed njih skuša dokazati, da so samo njegove jaslice do pičice take kakor so bile Ubožčeve. Cena se ravna po dostojanstvu, ki jo posamezna slika ponazarja.

Predpravo najlepših jaslic ima tukaj kmet. Preprost gostilničar v Aries-su ima najlepše in največje jaslice v Provenci. Jaslice zavzemajo vso širino velike dvorane in predstavljajo v podoben kulturo zgodovino Provence. Nad 500 podob se pomika proti betlehemskemu hlevu. Papeži iz Avignona in grenadirji velike armade. Ubožec s svojo materno, ki je bila Provencalska, in žurniki, ki so živeli v tej vasi, pastirji s svojimi čredami, kmetje, rokodelci in rod tistih, ki je živel v tej hiši, odkar so v njej jaslice, trgovske karavane z blagom iz Kitaja in od onstran oceana. Prav na koncu na vleče nemški vojak s pikarčjo ranjenega francoskega vojaka k jaslicam.

Provencalske jaslice postavljajo v jaslicah spomenik vsem, ki so mu kdaj dobro storili. Kmetje in pastirji kleče s svojimi domačimi pred jaslicami in molijo z razprostrtimi rokami.

Zametno se boči svetlo nočno nebo. Zlato blesteče zvezde gredo svojo pot. Kakor orjaki, ki stoje na straži, pomožnikujejo strme skalne čerke skozi sinjo kopreno, ki jo je sveta noč razprostrla nad pokrajino. Zvonovi celokupne Provence se zlivajo v eno samo božično pesem. Sinjebelo blesteče trak se pomika na goro. Ovece so na poti v svoje borjaje. Najprej deset, potem sto in za njimi tisoči, ki se stiskajo krog svojih pastirjev; ti pa, v svojih dolgih plaščih, grabijo pot pod noge s svojimi dolgi polici in pred vsako kapelico se ustavijo, da opravijo svetonočno pobožnost.

V arleški cerkvi praznujejo sveto noč pastirji. Kor je razsvetljen kakor podnevi. Žive jaslice ponazarjajo veliko čudo. Na zlatomenci slami poteka ljubeznivo božje Dete iz voska. Najmlajša ženin in nevesta klečita poleg kot Jezus in Marija. Marija je zavita v belo velo, ki lije z njenih vranjih črnih las nizdol po sinjem oblaku. Rjav volič in maiken osel se tiho in mirno stiskata drug ob drugega, kakor da bi se zavedala svojega pomena.

Pastirji in kmetje v svoji pisani noši, gospodje v smokingu, knetske žene in mestne gospe stoje okrog jaslic. Tedaj se skozi množico odpre pot, in na njej se prikaže pastir, ki vodi z desnico svojega osedlanega konja, na levi pa svojo nevesto. Tama skade drugi pari zarodencev iz Arlesa in okolice. Vsak se globoko prikloni pred jaslicami in položi prednje svoje košarice z jajci in sadjem in vsem drugim, kar jim je bil Bog dal, da se razdeli med uboge.

Na visoki strmi skali, ki se dviga iz sinje noči pod nebo kakor utrjen grad, sanja ob šumljanju temnih cipres majhna cerkev. Ze stoletja obhajajo tu sveto noč provenasalski kmetje. S prostornih romanjskih oblokov vise zelenozlati lestenci, ki razsvetljujejo cerkev kakor podnevi. Na velikem oltarju gori in daje svojo prasketajočo luč dvanaest debelih visokih sveč. Skratno rdeča preproga se mehko zliva po stopnicah, do estrade, ki loči oltar od ljudstva. V svoji zlati zvončasti kazali začne mašnik s svojima belima strežnikoma sveto daritev. Enolično in zamolklo bijeta dva knetska sinova po svojih globokih bobnih. Žive jaslice spominjajo na sveto uro.

Po evangeliju sede mašnik ob vnožje oltarja in drži na kolenih rožnato božje Dete. Med resnim provenasalskim zbornim petjem, ki mu francoski odgovarjajo čisti, izbrani otroški glasovi, prihaja po cerkvi navzgor spreved, počasi in slovesno. Belo jagnje vleče majhen voz, na katerem gore tri piramide zelenih sveč. Za njim gredo kmetje v svojih dolgih pelerinah; v eni roki drže gorečo svečo, z drugo vodijo svojo ženo ali hčer. Dostojanstveno, kakor bi šle v avdiceno, korakajo te v svojih dolgih, rdečih plaščih z navzgor zavihanimi krznenimi ovratniki. Pari si slede po starosti. Spreved zaključujejo majhni, beloblačeni angeli z visokimi perotmi.

Strežniki razprostro pred mašnikom skratno preprogo in položijo nanjo belo jagnje. Najstarejši kmet dvigne jagnje, se trikrat prikloni pred svojo tovaršico in duhovnikom, poljubi Jezusku nogo in ga izroči svoji tovaršici. Tako gre jagnje iz rok v roke. Slovesno poteka ceremonija ob udarjanju bobnov. Po duhovnikovem obhajilu pokrijejo jagnje s ko-

preno in ga položijo na oltar. Hčere domače dežele pokleknejo, na skratno preprogo in pokrite z belim velom, prejmejo sveto obhajilo.

Marsikak gospod in domačin sta prišla iz vlemesta senkaj iz gole radovednosti. Molče in tiho odhajata — provenasalska sveta noč se jima je doteknila srea.

SILVESTROVO SLOV. DOMA.

V nedeljo dne 12. decembra se je vršila seja delničarjev Slovenskega Doma v Brooklyn, N. Y. Udeležba je bilo obilna po številu delničarjev in zastopnikov društev.

Poročilo odbora o sedanjem poslovanju je zelo zadovoljilo delničarje, kajti dobiček v dohodkih se je zelo povečal v zadnjem času.

Nadalje je bilo sklenjeno, naj odbor nadaljuje z delom in skuša dobiti primerno ceno in pogoje za zopetni program poslojja Slovenskega Doma.

Poročano je tudi bilo vsem navzočim, da priredi Dom letos prikrat zabavo na Silvestrov večer.

Gotovo se boste tudi najbolj zabavali med domačimi v domačem prostoru. Kakor je že tudi vsakemu znano, v Slovenskem Domu dobite najboljšo piščo kakor tudi okusna jedila. Preskrbljeno bode obilno za vse. Igrali boste dve godbi, znana Jerry's Starlight Orchestra in domača godba. Torej vsi v Slovenski Dom na Silvestrov večer, kjer bo zabava za vse!

Odbor.

Srečne oči, ki vidijo...

"Pokličite deco!" reče mož žena; s police vzame lonec izza kota, z žerjavico do srede ga napolni.

Pokličite oče jih stoječ na pragu: "Otroci skupaj! Pojdemo s kadilom!" Otroci niso slišali poziva.

Nocoj se sliši pesem angelska, Kdor ni krivice koma storil kdaj, zasliši v srečnem pesem angelsko.

Postavi oče se na vogel hiše: "Otroci, hitro! Pojdemo s kropilom!" Otroci niso slišali povelja.

Nocoj se vidi v daljni Betlehem. Kdor vidi v svojem bratu Jezusa, zagleda v dalji božji Betlehem.

Pogledat stopi oče v konec vrta: "Otroci, čujte! Blagoslov božičen!" Otroci niso slišali vabila.

Nocoj odpira sveto se nebo In kdor pod njim je čistega srea, odpira sveto se nebo nad njim.

Boječa mati in zamišljen oče, oba sta deco šla iskat okoli in našla sta jo v sobi pri sosedu.

Pastir Tomaž je deco zbral ob peči; pripoveduje jiam skrivnost božično: Resnica živa naste iz povesti.

(Iz stare selske kronike.)

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

Je najboljša in najpopularnejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. Računa nizke asessente in plačuje liberalno podporo za služaj bolezn, nezgode ali smrti. Ima 185 podrejenih društev in šteje nad 20,000 članov v obeh oddelkih.

Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 oseb.

Premoženje Nad Dva Miljona Dolarjev

Plačilo za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. K. J., :: :: ELY, MINNESOTA

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNODRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolnišnic in nad šest tisoč smrtnih podpor ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

— ODBOR ZA LETO 1937 —

Predsednik: FRANK HOTKO 430 E. 80th Street New York City Podpredsednik: Mrs. FANNY UMEK 588 Central Avenue Brooklyn, N. Y. Tajnik: JOSEPH POGACHNIK 580 Liberty Avenue Williston Park, L. I. I. VINCENT ZALOKAR 71-09 — 69th Street Glendale, L. I. III. ANTON CVETKOVIČ, 983 Seneca Ave., Brooklyn, N. Y.	Blagajnik: ANTON KOSIRNIK 101-21 — 85th Road Richmond Hill, L. I. Zapisnikar: FRANK MEKINC 1055 Greene Avenue Brooklyn, N. Y. Arhivar: JOSEPH POGACHNIK Nadorniki: II. Mrs. MARY JUDEŽ 88-55 — 238th Street Belair, L. I. Društvo zbiruje vsako četrt soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 523 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.
--	--

Slovenci v Kanadi

FARMERJI V ONTARIO IN ROJAKI V QUEBECU

Piše Valentin F. Ručigaj iz Oshawe, Ontario

Zdaj pa na slovensko farmersko naselbino, in to v južno Ontario, kjer je naseljenih že več naših rojakov. To bo gotovo najbolj zanimivo naše rojake s severa, ker od tam so rojaki prihajali in še prihajajo, da si svoje bodoče življenje olajšajo. Zemljo od Hamiltona do St. Catherinea imenujejo "sreče Kanade", ker je rodovitna (za sadje in vinograde).

Razdalja med tema dvema mestoma je prilično 30 milj. To je glavna pot na Niagara Falls in od tu so slovenski farmerji le malo oddaljeni.

Od Hamiltona do St. Catherinea je danes že naseljenih kakšnih 20 slovenskih družin, kateri lastujejo farme.

Ti rojaki so delali v rudnikih, si prihranili nekoliko denarja, in ker jih ni mikalo, da bi ostali vse svoje življenje odvisni od dela pod zemljo, so se oprijeli poljedelstva. Pridelujejo največ grozdje in sadje.

Ta slovenska naselbina še vedno dobi kakega novega priseljence, največ iz severnega Ontarija, kajti rojaki od tam gori si želijo svežega zraka. Kakor izgleda bo ta naselbina vsako leto nekoliko večja, ker mnogi rojaki še vedno prihajajo s severa z namenom, da si ogledajo sadne farme. Kakor že omenjeno, zemlja tod je rodovitna, in pridelke prodajo po dokaj primerni ceni.

SKUPINA TORONTSKIH ROJAKOV V BEAMSVILLE NA ŽUŽKOVI FARMI.

Od leve na desno so: V. Ručigaj, Vinko Pust z violino, F. Fritz, Karl Leskovec, Ivan Žužek, Frank Drobnič, Fr. Ostranič, Peter Vipavac in John Lipavec. Klečeji je F. Pišter.

Dva starejša slovenska priseljence sta bila tu že za časa svetovne vojne. Do leta 1931 sta bila tu še vedno samo dva slovenska farmerja, namreč brata Rosemana. Leta 1931 pa je prišel s severa znani Fr. Močina in se nastanil v Beamsville, kjer im farmo. On je bil prvi priseljenec te nove kolonije in za njim so začeli rojaki prilagajati drug za drugim. On je pa odprl vrata tej novi naselbini.

Rojaki iz Toronta zelo radi posejamo to slovensko naselbino, posebno po leti je jako prijazno, in prirejamo izlete v to okolico.

Zadnjih par let smo se seznanili z rojaki onstran meje in tudi oni nas radi obiščejo.

Da smo se združili na izletih, je bila moja ideja, ker jaz sem bil prvi, da sem začel v Glasu Naroda in Prosveti rabiti Slovence iz Združenih držav na to stran meje. Na prvem pikniku je bil uspeh vresničen, kajti pripeljalo se je 9 avtomobilov naših bratov in sestra onstran meje.

Prijateljstvo med nam ostane še v naprej, samo tudi kanadski rojaki moramo večkrat vrniti poset v Zdrž. države. Lansko leto smo bili tudi mi v Buffalu, letos v Gowandu, in vselej se sestanemo z kakim starim prijateljem iz rojstne domovine.

Torej ta naša naselbina v Beamsville je postala vez prijateljstva med nami in Slovenci v Združenih državah.

Za rojake na severu, kateri so zaposleni pod zemljo, je tu še lepa bodočnost, da se rešijo naporega dela, ki ubija duševno in telesno. Za farno je seveda potreben primeren kapital, ker brez tega se v današnjem svetu ne more še nič začeti.

Slovenske naselbine v Ontariju sem po moji zmožnosti opisal, a natančno število rojakov v vsaki naselbini je težko navesti, ker se rojaki še danes v rudniških naselbinah pogosto selijo iz kraja v kraj.

Oni z družinami se držijo enoma stalno v svojih naselbinah, kar je pa samec, pa ni toliko stanoviti, kajti večsi zvedo, da se odpirajo kje novi rudniki z boljimi dnevnimi mezdami ter se polaste take prilike.

V Ontariju je največji del naših rojakov, in v kolikor sem mogel dobiti podatke bo v tej provinci skoraj polovica Slovencev, kar jih je v Kanadi.

Koliko je danes Slovencev v Kanadi, prav natančno ne mo-

ram navesti, zakaj, ker nikjer ne vodijo natančne statistike o nas. Pač pa imam približno število že v rokah, ki sem ga dobil od Rafaelove družbe iz Ljubljane in od jugoslovanskega konzulata iz Montreala.

V kolikor bo to število točno, ne vem, ker oba urada navajata, da ta statistika ni jako točna.

Od leta 1919 pa do konca leta 1933 je vpisanih 6991 Slovencev, ki so se izselili v Kanado. Torej po teh podatkih je nas v Kanadi okroglo sedem tisoč.

K tem številu pa lahko dodamo še par sto naših rojakov, onih, ki so pred leti hodili iskati srečo iz Združenih držav v Kanado. Teh je največ v British Columbij po raznih rudnikih, ter v provinci Saskatchewan je par slovenskih farmerskih naselbin.

Po zapadni Kanadi se najde več teh rojakov, in zanimivo je to, da še vedno govore, da so Avstriji, ker oni današnje Jugoslavije še niso pripoznali. O tem bom več omenil, ko preidem na zapadno Kanado.

Zdaj naj pa pride na vrsto Quebec, ki je največja kanadska provinca. Meri 594,434 kvadratnih milj površine in ima 2,884,255 prebivalcev.

To je francoska provinca, ker v nji je danes pet šestin Francozo, oziroma je na vsakih 6 oseb 5 Francozov.

Tu je francoski jezik prvi, a drugi angleški, vsaj tako je razvidno iz raznih napisov. O tej provinci se baš v teh

časih veliko čita, ker mnogi listi pišejo, da jedra v fašizmu. Montreal je glavno mesto, in zadnji podatki pričajo, da je v tem mestu že 80 tisoč fašistov.

Mnogi zavračajo krivdo na ministrskega predsednika te province, češ, da on ustanavlja to organizacijo s pomočjo kanadskega kardinala, ki je francoske narodnosti, in je bil nedavno povišan v to službo.

Kdo je prav za prav glavni vodja te organizacije, je težko dognati iz listov. Za tak začetek je treba denarja, a kdo to zalaga? Vsako ve, da delavci ne.

V uvodu sem že omenil, da so kanadski Francozi nazadnjaški in med njim je razredna zavest skoro nepoznana.

To lahko vedo naši rojaki iz časa stavke v Norandi, kjer so povečini Francozi stavkoka-

zili, naše rojake pa zapirali v zapore.

Ta provinca je zadnjih deset let obrat v zlatih rudnikih znatno pospešila, ter je spravila v obrat tudi par novih bogatih zlatih rudnikov.

Rudniške naselbine, kjer so naši rojaki zaposleni so Noranda, Royan, Val Dor in Amos. Mesta naših naselencev v kolikor je meni znano, pa so Montreal, Arvida in Quebec.

V slednjem teh mest jih je pa le par.

V Norandi je bilo in je še največ naših rojakov zaposlenih, pred stavko pa je bila Noranda mogoče največja naša naselbina v Kanadi. Po končani stavki, katera je bila izgubljena, so Jugoslovane postavili na črno listo. Nekaj rojakov je odpotovalo takrat v stari kraj, ostali so se pa začeli izseljevati na vse strani.

Z delom v teh rudnikih so bili naši ljudje zadovoljni, ker je bil zaslužek prilično dober. Ko pa so se rudarji organizirali, da si svoj položaj izboljšajo glede varnostnih naprav v rudnikih, so družbi predložili svoje zahteve, a ta jih je kratkomočno zavrgla.

To jih je primoralo v stavko, katero so izgubili radi slabega vodstva unije, ki ni razumela stavkovne strategije, in ni premislila raznih otežujočih okoliščin, predno je proglasila stavko.

Družba je najela stavkokaze, in s pomočjo oblasti je delavce kmalu premagala.

Stavkokazili so večinoma domačini — kanadski Francozi. Jugoslovanski rudarji so bili veled svoje zvestobe uniji vsi edeslovljeni, razen stavkokazov, katerih pa je bilo izmed našega naroda malo. — Tedaj je tudi pevski zbor, ki so ga imeli v Norandi, propadel in tudi društvo S. N. P. J. je nehalo poslovati.

V teku zadnjih dveh let pa se je ta naselbina že zopet malo pomnožila, ter zmiraj dobi še kakega novega slovenskega priseljence.

V Val D'ore rudniku bo danes prilično naših rojakov, ker se čuje sem in tja, da je ta rudnik v dobrem obratu, in naši rudarji se dostikrat menijo o njem. Okrog 50 jih je že tam.

V Amosu je bilo tudi nekaj naših rojakov, a jih ne bo več veliko število, kajti do tega rudnika so se rojaki-rudarji vozili po zraku, ker ni železnice ali kake dobre ceste.

V prihodnji četrtkovni številki nadaljuje Mr. Ručigaj svoj opis province Quebec. — Ne zamudite nadaljevanj.

Iz slovenskih naselbin

SLOVENSKI ROKOBORCE SE POSKUSI S ŠAMPIONOM

Jack Kearns, poslovođa slovenskega rokoborca Jimmieja Adamiča iz Michigana, je povedal te dni, da bo Adamič nastopil v areni za svetovno šampionstvo v prihodnjem septembru. Tepel se bo s komurkoli, kdor bo takrat šampion, Joe Luis ali Max Schmeling.

ROP V CLEVELANDU.

V nedeljo zjutraj okoli pol tretje ure je bilo vlomljeno v trgovino Mrs. Frances Krašovic, takoj zraven Norwood gledališča. Lopova sta najprvo navrtala vrata v ozadju trgovine, toda ker so na znotraj obita z debelim železom, sta morala to opustiti, nakar sta zgorej ubila šipo, odprla okno

in splezala v trgovino, iz katere sta odnesla za približno \$75.00 cigar, cigaret in candy. Ko sta to ukradeno blago nesla proti domu, so ju opazili na cesti policisti McAdams, McAllister in Primoseh, ki so fantaline prišli in odpeljali na postajo. V enem izmed ukradenih zavojev je bilo ime Mrs. Krašovic, katero je policija takoj informirala. Mlada pridaniča se pišeta John Štifter in Mihael Heraković in sta oba že prej poznana policiji.

NOVICE IZ MINNESOTE.

Pri občinskih volitvah na Elyju, ki so bile 7. decembra, so bili izvoljeni trije slovenski aldermani: Jos. Šprajcar ml., Frank Zgonec in John Debeve. Druga dva slovenska alder-

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteče. Naprimer: — 12.20.37

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 20. dec. 1937

Poslajte pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

manska kandidat Martin Skala in Stefan Rom sta propadla; Marko Zoretič, kandidat za občinskega sodnika, je tudi propadel, dočim je bil Jos. Mertel, ki je kandidiral za posebnega občinskega sodnika, izvoljen. V Greaneyju je umrl Anton

Kline, star pionir v starosti 93 let, ki zapušča pet nečakov in tri nečakinje.

V Evelethu je umrla Johana Lovšin, stara 58 let. Tam zapušča moža, štiri sinove, tri hčere in dva brata, v Clevelandu pa sestro.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR

1938

V ŠTIRINŠTIRIDESETEM LETU

160 strani zanimivosti

IZBRANI INFORMATIVNI ČLANKI IZ VSEH DEL OV SVETA

POVESTI ZGODOVINA HUMOR ZEMLEPISE GOSPODINJSTVO NARAVOSLOVJE

KRATKA VSEBINA LETOŠNJEGA KOLEDARJA

Imajdbe jugoslovanskega učenjaka Nikole Tesle — Povesti nekaterih najboljših svetovnih pisateljev: Maupassanta, Selme, Lagerloef, Garšina, itd. — Pomen ruskega poleta preko Severnega tečaja. — Močna ljudska arma ni tako kruta, kakor armada mravelj. — Rojaki z Vrhnike in Borovnice bodo z užitek čitali opis največje zanimivosti njihovih krajev. — Masaryk, največji evropski državnik. — Čarovnije z igralnimi kartami. — Temeljni vzroki kitajsko-japonskega spora. — Različni tipi moških. — Solventnost slovenskih podpor-nih organizacij. — Nekaj, kar bi moral vedeti vsak ameriški delavec. Najvažnejše točke postav za javno zaščito. — Pesmi Bukovinskega Par najboljših, kar jih je kdaj Peter Zgaga napisal — in še mnogo zanimivosti.

Bogato Ilustriran

Stane Vas samo 50c.

Poštnino plačamo mi.

(V Zdrž. dr lahko pošljete znamke)

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Dopis iz domovine

Piše: JOŽE ZELENČ, Vrhnikar Slovenija.

(Nadaljevanje.)

V gostilni pri Drašlerju sedi mizi družba, ter ga počasi mika.

Ko se zurači, se odloči moka iz ene sosednjih vasi, da šel rad domov. Pohara bir, če bi zapregel ter ga potegla na dom. On mu pove da to že urdi, ampak kar tako.

Da pa ga vseeno pelje, če že na mizo dva dinarja. Tu za enega te peljem, mu pravi. Mož išče po vseh žepih, a man, dinarčka ni.

Gostilničar mi je povedal, da prišel omenjeni k njemu zot drugi dan ter ga vprašal: koliko me pa danes kam pelje? Danes pa za dva "kone" (20 din) kamor hočeš.

Ljubljano ali pa v Plenino, zopet ga je "pogrnjal". Ozak je imel namreč samo tega kovača.

V drugem slučaju pa sedi pri mizi domači veseljaki, katerega krediti ni posebno dobro zaslužil. Pekle pol lita vina, ga ne dobi. Odišle, pride nazaj in vrže na mizo kovača. Pol lita vina! Natakarcia nam činec, en plača, ter ga med udvajanjem počasi pospravi, aroči se en četrt, iste. Ko diti va potem še enega, vpraša natakarcia gospodarja, kaj naj stori. On pa pravi: na samo se en dinar, ne nosi u več. Jaz pa sem birta obelil, da ima X-ray oči.

Imamo na Vrhniku tudi tri elike žganjane: pri Janezu ime Lakama, Fr. Brenčič in akobu Stržinarju, katere ga akub je vsako leto iz več vaonov sliv in drugega sadja, je tudi razumoma poceni.

Liter fine slivovke ali bovniceve, stane 24 dinarjev, prej dva lita za en dolar. Za me je kar malo sram, da sem a Petra Zgaga zadržal tako malo steklenico oddal. Kako ad bi mu ga poslal cel "štetan" bi ga kdo hotel nati, toda djalatelj Grašič, ko se je vraal, je imel ročni kovčeg tako atpan, da bi mu tudi drobne nešne knjižice vanj ne mogel eš stlačiti. Zato sem mu flake kar v žep potisnil s priombo, da to je za Petra Zgaga nadi, da ne odkloni, ter kot am razvidel, je vse v redu dostavil. Hvala obenem Petru ali za pismo v njegovi koloni.

Do zadnjega meseca so imela a gasilna društva veselice in embole. Mi smo se jih udeleili v Blatni Brezovici, na Stali Vrhniku, Drenovem griču in Verdu.

V Verdu so si napravili zotet novo moderno brizgalnico, er je bilo ob oni priliki odliovanjih več gasilcev z kolajami za 10, 20, 30 in celo za 0-letno delovanje pri gasilstvu. Značilno pa je, da je noral vsak odlikovane pripravi za kolajno 50 din iz vojeva žepa.

Za Martinovo nedeljo smo se eselili izleta v Zaplano, toda avno 11. novembra je zapadlo arecej snega ter nam je izlet ckvarilo. Praznovali smo poem Martinovo na Vrhniku "pri Sacetu", kjer je njegova žena ostregla s pečenim paranom, u drugimi dobrotami.

O Vseh svilih smo imeli Decoration day, ali kinanje lepov. Ker je bile vreme se lepo u brez slane, so bili grobovi u farnem pokopališču nad vse opo okrašeni s cvetjem in zenjem. Noben grob ni bil osunjen, pri vsakem je bilo kaj dončih, ki so ga ranjke pomolili n prižigali sveče.

Ob velikem križu so molili tuhovniki, v presledkih je igrala domača godba žalne koma, pevec pa so zapeli tri žalostinke.

Kar nekako lahko mi je bilo pri sren, ko sem zamogel ne tolikih letih zopet noplekniti k grobu nepozabnih dobrih staršev, posebno ob takem pomembnem dnevu. Tudi dru-

gače se mi včasih dozdeva, da je kakor v sanjah, ko hodim po domačem kraju.

Včasih so rekli, da po smrti smo si vsi enaki na pokopališču. V zemlji že mogoče, na zemlji še dolgo ne. Opazil em namreč ob zidu novo obitno grobišče, bel marmornat tip in vse okrog iz uvoženega kušenega marmorja, kar pravi jo da je stalo do 80 tisoč dinarjev. Razume se, da si tako uoštrsko delo ogleda vsak raj, kot pa grob z navadnim železnim križem.

Tudi grob Cankarjevih staršev in njegove sestre Franke je bil lepo urejen in okrašen z belimi krizantemami.

Pavel po svetu polagajo vence in cvetje na grob neznanega vojaka-junaka.

Par korakov od groba moje matere je grob dobro znanega junaka in sicer grob našega nekdanjega dobrega učitelja Vinca Levstika. On se je trudil, la bi iz nas kaj napravil, pa je pri vbišanju z nami še v življenju zgubil vse prerano o-sivele lase.

Temu junaku sem o Vseh vetih položil v imenu kluba Vrhniških sošolcev iz Waukegan, Ill., lep šopek cvetja, ter vžigal par sveč v pokoj njegovi blagi duši.

Na nagrobnih spomenikih vrhniškega pokopališča je opaziti nekatere zelo stare lit-nice rojstva. Tako na primer Vrbčič (mesarjevi) 1797, Andrej Lenaršič 1802, Janez Smuk 1801, dekan Koejan Štibelc 1795, njegova mati 1764 itd.

Na nagrobnih spomenikih je videti samo stara vrhniška imena: Jelovšek, Golob, Tršar, Korošič, Kerže, Buh, Tomšič, Ogrin, Kunstelj, Stržinar itd.

V splošnem je pokopališče sedaj vzorno preurejeno, grobovi vsi lepo v vrsti in po številkah, kar je v glavnem zasluga dekana Keteja. 17. novembra pa je g. dekan Ketej zapustil Vrhniko po 18 letih delovanja v tej fari, ter odšel na faro Devise Marije v Polju.

Dasi so g. dekana nekateri naravnost oboževali, za dobroto in zasluge, ki jim jih je izkazoval, je bil drugim pa zopet tem v peti iz razloga, da si je lastil pri vsaki stvari preveč dele ti in odločilne besede.

Da ni imel samih nasprotnikov, se je videlo v Rokodelskem domu, kjer so mu razna cerkvena društva in pevski zbor področili lep poslovilni vnet ter mu ob oni priliki izročili v spomin na Vrhniko krasen zlat kelih, kupljen s priapevki faranov, za kar se je g. dekan v gniljivih besedah vsem skupaj zahvalil, ter se izrazil, da če bi poslušal čut svojega srena, da bi se ostal. Razum re pa so postale nevdržljive, ter se zato od nepozadnemu Vrhniko poslavila.

Pred dvema tedni pa je mo- jo ženo in mene zopet doletela čast botrov pri Ančinih sestri Viktoriji, oziroma pri svaku Matiju Koprivcu v Ljubljani. Njih prvorojenka je dobila pri krstu ime Barbara.

Po krstiji smo obhajali toslavje nekoliko tudi pri nekdanjih newyorških znanih prijateljih in Režki Zajc, kateri imajo v Zgornji Siški lepo goštilno, obširno žganjekuho in celo apoteko vsakovrstnih likerjev.

Razume se, da smo se ob tej priliki spominjali tudi naših newyorških prijateljev.

Pred nekaj dnevi se je dogo- dila huda nesreča v velikem kamnolomu pri kolodvoru na Verdu.

Ko je mraz odjenjal, se je odtrgala velika plast kamenja in zemlje, ter podslala delavce. Trije so dobili težke poškodbe, in sicer Frane Prelec z Vrhni- ke, Pavel Kirn z Brega pri Bo-

rovnici in Ivan Demšar z Verda.

Prelec je umrl drugi dan in tudi za Kirna se zdravniki v bolnišnici boje, da poškodbam podleže; edino Demšar je izven nevarnosti.

Dolge zimske večere nam krajša s seboj prineseni radio, na katerega dobivamo zanimive programe v raznih jezikih iz ceje Evrope. Ljubljanska postaja se dobi na isto številko kazala kot čikaška WIND. Ta koj zraven je madjarska iz Budimpešte. Mal premik, pa dobiš italjansko iz Rima, zvezano z drugimi mesti. Potem je avstrijska z Dunaja. Par črt naprej Berlin in druga mesta Nemčije. Pariz in drugod iz Francije, Praga iz Češke. Varšava iz Poljske, potem iz Švedske, Norveške in drugih delov Evrope.

Na kratke valove se dobi programe iz Rusije. Neko jutro ob 3. uri pa sem ujel celo nekega amaterja iz Amerike. Ob zaključku je rekel — Good night, folks! ter navedel mesto Springfield, Mass. Ako je tudi v oni državi ime tega mesta, ne vem.

Najlepše godbene programe se dobi z Dunaja, Berlina in Pariza. Programi so brez vsakega oznanjevanja reklame, kot je navada v Ameriki, edino iz Londona je včasih malo priljubljen izjavo, da pošlji po- pisnici razlov na to in to mesto, pa ti pošljejo brezplačno vzorce njihovih izdelkov.

Le Turčije pa smo zadnjice poslušali tako milo brenkanje in turško petje, da se je bilo kar za zjokati.

Zanimivo je, da oddajajo iz Rima dnevna poročila razen v laščini tudi v srbohrvaščini, nemškem, angleškem in francoskem jeziku.

Poslušali smo Mussolinija, kakor tudi Hitlerja in njegove gen rale. Eden prekaša drugega, posebno Hitler zna govorniti navdušeno in prepričevalno. Ob času Benitovega obiska v Nemčiji so imeli tam po radio pravi halo, ter se čudim, da ni prišel Hitler v avstrijski mandli vsaj do šarže kaknega feleja bla.

Mnogokrat so tudi pesni ameriških "latest hits" predstavljeni v slovenskem, nemškem in drugih jezikih.

V slučaju, da vzame kdo iz Amerike sem radio s seboj, naj ga nekoliko razdere, ker je potem nižja carina. Radio aparat tukaj so pa zelo dragi.

Električni tok tukaj je izmenični A. C. na 220 voltov ter se rabi transformer za ameriške aparate, ker tam je tok 110 voltov. Za vsak aparat je tukaj tudi 25 dinarjev mesečne take.

Da je na Vrhniku in v okolici drugače zdravo podnebje, je dokaz, ker živi tu še čez 7 žensk in moških v starosti čez 80 let.

Kovac Jakob (Fritčan) 95 let, Petković Polona, Stara Vrhnika, 95 let, Karol Žitko, (Luko) Verd, 91 let, njegova žena 86 let, Jeraj Uršula (Smukova), Bl. Brezovica, 88 let, Žitko Matija (Hrene), Verd, 90 let, Krašovec Tomaž, Vrhnika, 86 let, Andrej Hednik, Vrhnika, 84 let, Homovec Fr., Jeršnovc Fric, Lenaršič Josip, 81 let, Jerina Miha (Koejan) 85 let, Korč Lovrenec, poslednji član slavne sinjgoziške godbe 85 let ter še precej drugih.

Radovedni smo, kako se imata v Ameriki Mr. in Mrs. Jos. Rems. Getovo dobro, ker Joža ne dobi tam časa, da bi z Glas Naroda kaj napisal. Videli pa smo v listu njih sliko o prihodu v U. S.

Vsem naročnikom Glas Naroda ter prijateljem in znancem v Ameriki želim vesele božične praznike in srečno Novo leto!

Ko je mraz odjenjal, se je odtrgala velika plast kamenja in zemlje, ter podslala delavce. Trije so dobili težke poškodbe, in sicer Frane Prelec z Vrhni- ke, Pavel Kirn z Brega pri Bo-

rovnici in Ivan Demšar z Verda.

Prelec je umrl drugi dan in tudi za Kirna se zdravniki v bolnišnici boje, da poškodbam podleže; edino Demšar je izven nevarnosti.

Dolge zimske večere nam krajša s seboj prineseni radio, na katerega dobivamo zanimive programe v raznih jezikih iz ceje Evrope. Ljubljanska postaja se dobi na isto številko kazala kot čikaška WIND. Ta koj zraven je madjarska iz Budimpešte. Mal premik, pa dobiš italjansko iz Rima, zvezano z drugimi mesti. Potem je avstrijska z Dunaja. Par črt naprej Berlin in druga mesta Nemčije. Pariz in drugod iz Francije, Praga iz Češke. Varšava iz Poljske, potem iz Švedske, Norveške in drugih delov Evrope.

Na kratke valove se dobi programe iz Rusije. Neko jutro ob 3. uri pa sem ujel celo nekega amaterja iz Amerike. Ob zaključku je rekel — Good night, folks! ter navedel mesto Springfield, Mass. Ako je tudi v oni državi ime tega mesta, ne vem.

Najlepše godbene programe se dobi z Dunaja, Berlina in Pariza. Programi so brez vsakega oznanjevanja reklame, kot je navada v Ameriki, edino iz Londona je včasih malo priljubljen izjavo, da pošlji po- pisnici razlov na to in to mesto, pa ti pošljejo brezplačno vzorce njihovih izdelkov.

Le Turčije pa smo zadnjice poslušali tako milo brenkanje in turško petje, da se je bilo kar za zjokati.

Zanimivo je, da oddajajo iz Rima dnevna poročila razen v laščini tudi v srbohrvaščini, nemškem, angleškem in francoskem jeziku.

Poslušali smo Mussolinija, kakor tudi Hitlerja in njegove gen rale. Eden prekaša drugega, posebno Hitler zna govorniti navdušeno in prepričevalno. Ob času Benitovega obiska v Nemčiji so imeli tam po radio pravi halo, ter se čudim, da ni prišel Hitler v avstrijski mandli vsaj do šarže kaknega feleja bla.

Mnogokrat so tudi pesni ameriških "latest hits" predstavljeni v slovenskem, nemškem in drugih jezikih.

V slučaju, da vzame kdo iz Amerike sem radio s seboj, naj ga nekoliko razdere, ker je potem nižja carina. Radio aparat tukaj so pa zelo dragi.

Električni tok tukaj je izmenični A. C. na 220 voltov ter se rabi transformer za ameriške aparate, ker tam je tok 110 voltov. Za vsak aparat je tukaj tudi 25 dinarjev mesečne take.

Da je na Vrhniku in v okolici drugače zdravo podnebje, je dokaz, ker živi tu še čez 7 žensk in moških v starosti čez 80 let.

Kovac Jakob (Fritčan) 95 let, Petković Polona, Stara Vrhnika, 95 let, Karol Žitko, (Luko) Verd, 91 let, njegova žena 86 let, Jeraj Uršula (Smukova), Bl. Brezovica, 88 let, Žitko Matija (Hrene), Verd, 90 let, Krašovec Tomaž, Vrhnika, 86 let, Andrej Hednik, Vrhnika, 84 let, Homovec Fr., Jeršnovc Fric, Lenaršič Josip, 81 let, Jerina Miha (Koejan) 85 let, Korč Lovrenec, poslednji član slavne sinjgoziške godbe 85 let ter še precej drugih.

Radovedni smo, kako se imata v Ameriki Mr. in Mrs. Jos. Rems. Getovo dobro, ker Joža ne dobi tam časa, da bi z Glas Naroda kaj napisal. Videli pa smo v listu njih sliko o prihodu v U. S.

Vsem naročnikom Glas Naroda ter prijateljem in znancem v Ameriki želim vesele božične praznike in srečno Novo leto!

Ko je mraz odjenjal, se je odtrgala velika plast kamenja in zemlje, ter podslala delavce. Trije so dobili težke poškodbe, in sicer Frane Prelec z Vrhni- ke, Pavel Kirn z Brega pri Bo-

Senčna stran praznikov

Tudi socialno slabše situirani sloji si privoščijo za praznike malo boljše jedalno in pijačo. Toda ne samo kakovost, temveč predvsem količina hrane in pijače je v praznikih povsem druga kot običajno. V čem obstoji boljša hrana?

Pod tem razumemo razne pikantne stvari, na primer omake, razne vrste mesa, ki so poleg tega zelo močno začinjene, nadalje razne sladkarije, torte, torte in slane. Tena primerno se popije mnogo vina in pokadi dosti cigaret. Vsega tega ne more prenesti vsak organizem. Posledice opazimo predvsem na prebavilih, pa tudi na drugih organih, ki jih spravi tako praznično razpoloženje iz običajnega tira. In tako vidimo kot posledico vsega tega razne akutne bolezni, ali pa vzplamte, odhupno se poslabšajo že obstoječe hranične bolezni.

Med žrtvami praznikov opazimo predvsem otroke, kar je povsem razumljivo. Prebavni sokovi mladega organizma niso zmogni prebaviti raznih pikantnih jedi. Poleg tega je želodec pogosto preobčutljiv za raznimi sladkarijami, ki povzročajo vrenje prebavilih. Povsem tem ni čudno, da opazimo po praznikih veliko želodčnih in črevesnih katarov. Nastopi bruhanje, glavobol, prolivi in pomanjkanje apetita. S tem nam narava takorekoč že sama kaže pot, katero je treba ubrati, da spravimo prebavila zopet v red. Na mestu je torej v takih slučajih post, na drugi strani pa odvajalna sredstva, s čimer skušamo očistiti prebavila škodljivih snovi, ki povzročajo opisane motnje. Po 1-2 dnevni postu, takrat ko terega časa naj uživa otrok samo čaj, sluzaste juhe in slane in po temeljitim iztrebljenjem pridemo polnoma na običajno hrano, pri čemer se je samo po sebi umavno ogledati vsi onih jedi, ki so povzročile omenjene težave.

Pri odraslih se pokažejo te posledice zopet v drugi obliki. Po grobih napakah v dieti enajzmo vnetje želodnega mehurca, ali pa poslabšanje že obstoječega kromičnega vnetja, ki morda dotlej ni povzročalo posebnih težav. Ravno tako vidimo, da se poslabša stanje vsem onim, ki trpe na železden in ki so se zapeljali po praznične mrazpoloženju pregrešili v svoji običajni jedi.

Kot nalažno posledico takih črevesnih katarov opazimo pogosto draženje ali pa celo vnetje slepiča. Običajno se pojavijo bolečine najprej v območju želodca, ali pa po celem trebuhu. Kasneje se zgošče desno in pod popkom, pri čemer postaneta del trebuha izrazito občutljiva na pritisk. A- lo se pridruži t. n. se bura-

pojavu običajno ponoči z močnimi bolečinami v enem, ali pa drugem palcu noge, ki postane rdeč in silno občutljiv. Pojavu se pa lahko seveda tudi drugod. Vzrok je v prvi vrsti uživanje mesa, med tem zlasti uživanje ledvice, priželjca, in slično. V drugi vrsti pa je alkohol tisti faktor, ki sproži tak napad.

Končno je povsem razumljivo in pravzaprav ne bi bilo

potrebno še posebej omenjati, da se morajo vsi diabetiki — bolniki ki trpe na sladkorni bolezni — držati, neglede na praznike, strogo svoje deloščne diete. Isto velja tudi za one, ki trpe na ledvičnih boleznih.

Na drugi strani praznične posledice na srečo zaradi prekomernega pitja in kajenja. Po takih pojedinah se pojavijo včasih bolečine v levi rami, ki izžarevajo po celi levi roki. Pri vsem tem ima bolnik občutek strahu in občutek, da ga bo zadušilo, kar vse spada pod sliko takozvane prsne angine.

Nastete bolezni res niso prijetne zadeve in morejo temeljito prebraviti vsake še ta lepe praznike. Zato jih lahko po pravici prištevamo odnošno označilno, kot senčne strani praznikov.

Iz opisane je tudi jasno kako velja postopati, da tuma odpomemo. Varovati se je vsakih ekscesov, v kateremkoli pogledu. Pri tem je treba imeti pred očmi dejstvo, da umre dosti več ljudi vsled nezumnosti, kot pa narobe. O tem so vodile račune vse vere, ki predpisujejo več ali manj stroge poste, opirajoč se pri tem na stara izkustva. Priredno živeti narodi na primer Indijanci so se pred večjimi pohodi postili, ker so dobro vedeli, da je lačen človek daljšno in telesno bolj okreten, kot presit, ki je nesposoben za večje napore.

V zvezi s tem bi bilo omeniti še udeleževanje v sportu za časa praznikov, zlasti pa za pohod na večje zimske ture, ki zahtevajo ogromen napor s strani srca. Iz opisane jasno sledi, da je treba oditi na turo spočit in prespan, ne pa direktno iz naporene službe, ali pa celo po prebiti noči. V kakor nevarnost lahko zakle tako družba, ako je zaloti en ali pri druga vromenska katastrofa, si lahko vsak misli.

Praznike je treba torej pametno izrabiti. Ne glede na simboličen pomen, ki ga imajo, so v prvi vrsti namenjeni telesnemu in duševnemu odpočitku. Od nas samih pa je odvisno, da ne postane rezultat povsem drugačen.

Steklenica smetane da presenetljivo nov okus vašem obedu...

Vsaka ženska ve, da se penumben obed ne zgodi "kar tako". Jeli je treba službo pripraviti... obed je treba tako zasnovati, da je vsaka jed okusna sama po sebi in da vsa mešanica z drugimi jedmi tvori popolno "soglasje". In to pripravljate za ta Božič, če hočete dodati vašemu obedu posebno dobroto, poskusajte čarovnjo smetane v navedenih, natisnjenih spodaj. In ne pozabite, da pomplon in mlince pač desipjev guding in razni drugi prihajljivi deserti nikdar tako dobro ne diše kot če so polniti z debelo, rablo plastjo prave mlečne smetane.

IZREŽITE TA NAVODILA IN JIH SHRANITE

KOSTANJEV NADEV
3 žlice krehavih drobtin 3 žlice petršilja
1/4 čase stopljenega masla 1/2 sesekljane male čebule
1 žlička soli 3 žlice smetane
1/2 žlice popra 1 funt kostanja

Zmešajte gorje sestavine. Pripravite kostanj takole: dajte ga v vrelo vodo za par minut, da se mu omehča lupina. Odstranite lupino in notranjo kožo. Kuhajte, da bo mehak. Ko je mehak, ga pretisnite skozi sito.

ZMEČKAN KROMPIR
1 žlica stopljenega masla 1/4 čase mlačnega mleka
2 žlice smetane 6 srednjih krompirjev
Sol in poper

Ko je krompir kuhan, ga olupite ter ga zmečkajte z žlico ali pretisnite skozi žleznato sito. Ko je zmečkan, dodajte gorje količino masla, smetane in mleka vsakemu pintu zmečkane krompirja. Utepujte, da bo rahel in smetanški.

STROČJI FIŽOL V SMETANI

1 funt stročjega fižola Sol in poper
2 žlice smetane
Zrežite fižol na kosčke in skuhajte. Ko je kuhan, odcedite vodo in dodajte smetano. Pokrijte ter tresite toliko časa, da bo vsi fižol pokrit s smetano.

THE BUREAU OF MILK PUBLICITY, ALBANY

THE STATE OF NEW YORK

Za ljubitelje leposlovja

CYKLANEM. Spisal Janko Kersnik. MED PADARJI IN ZDRAVNIKI. KLEOPATRA. Spisal Rider Hagard.

(136 strani.) Kersnik je pisal v Jurčičevem duhu. Svoj slog je znal tako prilagoditi Jurčičevemu, da je po Jurčičevi smrti uspešno završil njegove nekončane romane. "Cyklanema" je ena njegovih najboljših povesti.
Cena \$1.00
Spisal Janko Kač. (117 strani.) Štajerski rojak Kač ni do svojega štiridesetega leta stopil v javnost. Nato je začel pisati krajše ertice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslovel s svojim romanom "Grunt."
Cena 85c.

IZZA KONGRESA. Spisal Ivan Tavčar. (548 strani) Pisatelj je posegel v tem romanu v začetek devetnajstega stoletja, ko se je vršil v Ljubljani kongres, ko so se sestali trije cesarji. Kdor hoče poznati ljubljansko življenje onega časa, naj prečita ta roman. Cena \$2.50

KRISTOF DIMAČ. Spisal Jack London. (404 strani.) Eno najboljših del znanega ameriškega proletarskega pisatelja, ki je dobera poznal življenje vseh slojev, ker ga je sam doživljal. Njegova dela so predstavljena v vse kulturne jezike.

Cena \$1.00

Slovenic Publishing Company

ADVERTISE in
'GLAS NARODA'

Ljubezen za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

56

Gert Darland je prišel vedno bolj do spoznanja, da je Hana žena, ki bi ga mogla v resnici osrečiti. Z velikim veseljem čuti, da mu odgovarja na njegove občutke, četudi je hotela boječe vse prikriti. Gane ga, kako se bori z ljubeznijo do njega in jo skriva skoraj kot kak greh. Skoro je že trdno odločen, da jo vzame za ženo. Nič več dolgo je ni hotel pustiti v njeni težki odvisnosti. Toda hotel je, da pride za pravo sramotivo njo; sam je moral biti ž njo, da se more ž njo popolnoma razgovoriti.

Bilo je neke jasne nedelje v zadnjih junjskih dnevih, ko se Hana po kosilu odpravila na pokopališče. Po svoji vestni usradi si očituje, da le premalo misli na Morana in da marsikatero nedeljo ni okirala njegovega groba. Gert Darland je prevze vse njene misli in to se ji je zdelo kot kaka krivica za Hansa Morana.

Hana se poslovi od Lizike, ki je brala zelo zanimiv roman, od katerega se ni mogla ločiti.

"Kadar zopet prideš domov, Hana, bom gotova in potem se bave še malo razgovarjali. Ta knjiga je tako lepa, da moram še na vsak način prebrati do konca."

"Ne maram te motiti, Lizika; na svidenje!"

"Na svidenje, Hana; pozdravi Hansa Morana!"

Hana gre s polnimi rokami cvetlice proti vasi. Do vasi ima zelo lepo senčeno gozdno pot. Hoditi ima pol ure. Ko pride na pokopališče, takoj prične popravljati grob in ga kinitati. In v duhu govori z Moranom, kot bi bil še med živimi.

"Nikdar se ne hudaj na mene, da toliko mislim na drugega. Ničesar ne morem za to, da je mojemu sreću tako drag. Toda vem, koliko si v brezupnosti svoje ljubezni trpel. Tako trpim sedaj tudi jaz zaradi tebe, ki ga ljubim. Tudi moja ljubezen bo ostala brez upanja, četudi me včasih pogleda tako dublljivo in ljubeznivo — kajti stoji visoko, tako visoko nad menoj. Nekega dne bo pripeljal na Herenberg ženo — in tedaj mi bo počilo srce. Toda drugače ne more biti, nikdar ne bo postavljal ob svojo stran tako brezupne, siromašne žene, kot sem jaz. Z menoj ima samo usmiljenje — ker je tako dober in mi hoče pomagati. Prav gotovo bi se zelo prestrašil, ko bi vedel, kako zelo ga ljubim — tako — kot sem tudi jaz bila prestrašena, ko sem videla, da si me ljubi. Ubogi, ubogi Hans! Nikdar, nikdar ne sme izvedeti, kako ga imam rada, drugače bo naglo hladil in se bo odvrnil od mene. Ne, ne, ne sme niti slutiti, kaj čutim zanj. Pa vendar sem srečna, da ga smem ljubiti, da je stoji v moji življenji. Tako ne morem več biti zapuščena in revna. V spomin na vse, kar mi stori dobrega, bo vedno stalo nad mojim življenjem kot svetlo, gorko sonce. Ti pa, Hans Moran, boš vse razumel in odpuštil, ker si dober in plemenit. Četudi sedaj ljubim drugega, te vendar ne bom nikdar pozabila, Hans Moran in tudi ne vse tvoje debrote. Nikdar, nikdar! Vedno ti bom ostala hvaležna!"

Lahno pogladi grob, kot bi hotela s tem popraviti, da se je nekdaj bila njegove ljubezni. Sreča ji je nekoliko lažje, tako, kot bi prejelo odvezo, da je sedaj tako redko prihajala na njegov grob. Zdi se ji, kot bi njegova dobrota učinkovala na njo cele iz groba. Še enkrat poravnava cvetlice na grobu, odtegne vsak ovenel list, nato pa se odpravi domov.

Zopet gre po stezi skozi gozd, zatopljena v globoke misli. Ne slutiti da jo je zasledovalo dvoje strastno žar čih oči. Herbert ji je sledil že z doma. Videla jo je, kako je odšla s cvetlicami in si je takoj mislila, da gre na pokopališče. Skrivaj je šel za njo ter se je skrivl v gozdu. Ko se Hana vrača, ji tiho sledi, dokler ni bila nekoliko oddaljena od vasi. Nato pa ji z naglimi koraki hiti bližje.

"Dober dan, Hana!" ji zakliče.

Hana se zagne, pogleda mu v njegov razgreti obraz ter takoj pospeši korake.

"Zakaj pa nenkrat tako bežiš?"

"Ker nečem iti dalje v tvoji družbi, prosim, ostani zadaj, ali pa hodi pred menoj."

"Torej si se vedno kruta in neomajana! Ali ne čutiš, Hana, kako nesrečna me delaš? Saj te vendar tako ljubim, tako ljubezen mora vendar zbuditi ljubezen, ako nimas sreče iz karmu. Vedno se me izogiblješ. Ali še vedno ne moreš pozabiti, da sem bil nekoč neupruden proti tebi?"

"Pozabila bi, toda siliš me vedno, da na to mislim. Prosim te, prebrani mi take besede, ki si jih ravnekar izgovoril. Saj ni res, da me ljubiš, kajti drugače me ne bi vedno tako nadlegoval. To ni ljubezen, kar občutiš. O tem ne maram več ničesar slišati in pastu me!"

"Kako moreš to reči, da to ni ljubezen. Kaj pa veš o ljubezni, Hana? Ljubezen moraš šele spoznati, predno boš vedela, kaj je. In upanje mi ne smeš vzeti, da se bo tvoje srce obrnilo k meni."

Hana postoji in ga resno pogleda.

"To ne bo nikdar! Kaj pa vendar misliš, Herbert? Samo ne misli, da tudi to zagotavljanje ljubezni ni žalitev za mene. Tega mi vpiro svojih starišev ne bi nikdar rekel. Kaj mi hoče tvoja ljubezen? Vedno me bo samo poniževala in žalila. In že pogosto sem ti povedala, da za tebe ničesar ne čutim nič kot brezumnejšo bojazen in strah, kadarkoli prideš v mojo bližino in v strahu pred tem, da se boš zopet spozabil za kako neumnost in bi zaradi tega morala povedati tvojemu očetu. Pusti me ter mi prizanesi s tvojim zagotavljanjem ljubezni, kar za mene ni nič drugega, kot žaljenje. Ne ljubiš me prav nič, samo hočeš me prisiliti, da bi poslušala tvoja zagotavljanja in ti celo vračala ljubezen. To pa se ne bo nikdar zgodilo, veruj mi vendar enkrat. Sedaj pa pojdi."

Tedaj pa jo Herbert z lesketajočimi očmi pritiska k sebi.

"Nikar me ne napravi besnega; koprim po tvojih poljubih in če mi jih ne daš prostovoljno, si jih bom vzel s silo." Hana glasno krične v skrajni sili in se mu umakne, kotlikor ji je mogoče ter se z vso silo vpre s svojimi rokami v njegove prsi.

"Pusti me, nikar se me ne dotakni — vdarila te bom v obraz! Pusti me!"

"Za nebežno ceno, sedaj te imam in sedaj me moraš poljubiti. Rajši te raztrgam, kot pa bi te pustil."

"Jaz pa rajše umrjem, kot bi te poljubila!" krične ter prestrašena strmi v njegove oči.

(Dalje prihodnjem)

Iz slovenskih naselbin

ČIKASKE VESTI.

Če je nesreča pri kom stalen gost, je gotovo pri Blažu Kallingerju, staremu naseljenca.

Blaž je že dolgo let vdovec, odkar mu je sušica vzela ženo. Dolgo časa je imel bolno roko, katero si je pobil pri tesarskem delu.

Pred dvema letoma mu je utenil sin, njegov edini otrok.

Pred nekaj tedni je bil pobit v avtomobilski koloziji in zločilo mu je dvoje reber, z dnji terek mu je pa oženji uničil hišo v So. Racine ulici, na "stari Centri" med 18. in 19. ulico.

Več škode ko oženji, ki je nastal iz neznanega vzroka, so naredili gasilci, ki so z vodo, katere je sproti zmrzovala, uničili vse, česar ni dosegel oženji.

Vpogoreli hiši je stanoval tudi rojak Leo Bruce in izgubil je vse, razen obleke, katero so odnesli na sebi on, njegova žena in sin, ko so odšli na delo.

Prve dni tega meseca so čikaški listi poročali, da je neki Jacob Kenez, ki je bival na severni strani Chicaga, skočil iz 10. nadstropja mestne hiše in obljubil na mesto mrtve. Zdi se, da se je izvredel, da je bil to naš rojak Jakob Knez, star 44 let in doma iz Drašičev pri Metliki v Beli Krajini. Svoječrtno je bival v Peorii Ill. Samomor — ni znano zakaj, — je izvršil 2. decembra.

UMRL JE TRPIN.

Prejšnjo sredo opoldne je odzvonil zadnjič v slovo zvon fare sv. Kristine v Clevelandu faranin in poslopnik, da, ustanovitelj fare, starostnik naseljenec Antenu Darovec. Utrujen od 13-letne dolge

bolezni na svojih udih, je v nedeljo zjutraj mirno v Gospodu zaspal.

Ko se je raznesla vest o njegovi smrti, je slednji rojak s pomilovanjem vzdihnil: "Res, šil se je trpljenja!" Daleč naokrog so ga poznali, saj je plezal s svojim dvokolesnim vozom daleč naokrog po naselbinah in se ustavljal pri tem ali onem sosedu na vrtu in se z njim porazgovoril, da si je krajil čas. Sedeč tako na vozilu, je pogajal kolese z rokami, nege so bile popolnoma nerabne in to toliko let.

Vsak je pa vedel, da je bil rajni zelo veselo narave in kratkočasen. Revez tudi slišal ni. Ko so ga obiskali prijatelji, mu je bilo mično; vedel, da jih ne sliši, ko mu kaj pripovedujejo, in zato se se mu mnogokrat zasledile oči. Dolgo se je ustavljal boleznijo, bil je kakor hrast trden, kajti, bil je nčen stavbenik in je sam zgradil več hiš v okolici, kjer je živel ter je užival se v čje počitovanje.

Rajni je bil doma iz Doljne

Vesele božične praznike in srečno Novo leto voščim vsem svojim prijateljem.

DR. A. KERMEK

889 Bushwick Avenue

Brooklyn, N. Y.

Tel: GLenmore 5-2779

Za gospodinje

Kuharske Knjige...

Slovenske žene so splošno znane kot dobre kuharice. Vsakdanjo hrano znajo pripraviti okusno in sprotno brez posebnih kuharskih navodil. Naša slovenska kuha je nekaj posebnega, ker je vzeta iz vseh narodnosti, katere so sestavljale nekdanjo Avstrijo. Ni rečeno, da mora dobra kuha biti ravno draga, pridenite kakšne malenkostne stvari, kot te ali one zelenjave ali dišave in napravite posebno tečno, okusno jed.

V knjigarni "Glas Naroda" imamo sledenče kuharske knjige, ki bi Vas morda zanimalo:

LJUDSKA KUCHARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom.

Cena 50c

KUCHARICA

965 navodil, 255 strani, broširana \$1.25...

vezana \$1.50

SPRETNJA KUCHARICA

Vezana 248 strani.

Cena \$1.

SLOVENSKA KUCHARICA

Najpopolnejša izdaja — 728 strani.

Cena \$6.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK

Za praznike...

ESTRAGUST — KONZERVIRAN PEHTRAN

je slastna dišava s katero se pripravi zelo okusno pecivo in razne druge dobrote.

Čenjene slovenske gospodinje, dogovorite se in naročite skupno en ducat skateli po 1/4 funta tega pristnega pečenja izdelek po znižani ceni \$1.80 s poštno vred. Cena posameznih skatli je 20 centov. — Priporoča se izdelek v razpisilnici.

ALOIS AUSENIK, TAPPA, N. Y.

Strazhe pri Novem mestu, 14. danee Draganarjev in je prišel v Ameriko leta 1899. Ko je postal kralj vdovec se je v drugi poročil z sedanjo soprogo Marijo, rojeno Kraja, denu iz Lipoveca, fara Ribnica.

Trpljenje mučne iz dolge boleznijo sta delila s soprogo. Kar je trpel on, je tudi ona trpela. Negovala ga je in tolažila ter vse storila zanj, da bi lažje prenašal muke. Zadnje čase je popolnoma oslabil, tudi njegova dobra volja je opešala, uni ga je začel opuščati, jesen njegovega življenja se je z zimo približala. Še enkrat je obiskal župnik fare sv. Kristine Darovecvega očeta, drugi dan je pa že oznanil v cerkvi, da je preminul velik mučenik. Dosegel je 72 let. Ko so ga hodili klopiti, so se čudili, da je po tolikem trpljenju in taki starosti izgledal še tako mladosten in krepak. Imel je posebno veselo naravo ves čas bivanja v Ameriki.

K njegovi pogrebu se je zbralo veliko ljudi. Desi je bilo jutro vse ledeno, so skoro napelnili cerkev do kraja. Poleg domačega župnika Rev. Bombača sta prisostvovala rokiemu tudi Rev. Matija Jager in Rev. Father Sodja iz fare sv. Vida. Družstvo sv. Imena in društvo SDZ, ter veliko ljudi je spremlilo rajnika v lepem ruhu na pokopališče sv. Pavla, kjer počiva že toliko naših pionirjev, kakor tudi Rev. And. Soucek in Father Hribar, Skobe, Kren, Kraker in številni iz naselbine Nottinghama in Euclida. Vsi, katerih se spominjam, naj v miru božjem počivajo. Hiša družine Darovec se nahaja na 1914 Shownee Ave. v Clevelandu.

Marijini soprogi Mrs. Mary Darovec in ostalim sorodnikom izrekam globoke sožalje. Prijatelj.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

V Clevelandu je preminul za srčno kapjo dobro pezuvar rojak v naselbini Peter Bizjak, star 56 let. Po domače so mu rekli Janec Peter. Pokojni je bil doma iz Vižmarjev pri Ljubljani.

Zadnje dni je v Yukon, Pa. umrla Ana Učkar, rojena v Zagorju ob Savi. V Ameriki je bivala 30 let in tu zapuščala omoženo hčer. Pokopana je bila civilno 19. decembra na Old Madison pokopališču.

V ponedeljek zjutraj je preminula v mestni bolnišnici v Clevelandu Ana Vlahovich, roj. Holček, stara 41 let. Zapuščala soproga, tri otroke in sestro. Doma je bila iz vasi Vel Nastraznice, fara Moravče. Tu je živela 27 let.

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

Plašite nam za cepe vamaš li nov, rezervacijo kabla in pojasnila za potovanje.

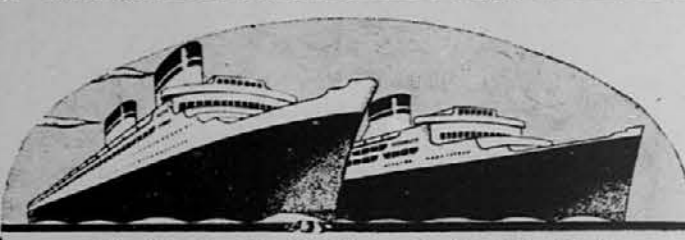
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 W. 18th St., New York

23. decembra:

Saturnia v Trst

26. decembra:

Normandie v Havre

JUGOSLAVIJA

NAJHITREJŠA DIREKTA SLUŽBA

Odpravite se v svojo domovino po SOLONI JUŽNI PROGI, ki je idealna pot. Njenega milega podnebja in lesketajočih se voda se najlaže veselite na ladjah Italian Line; ladjah, neprekosljivih v udobnostih in ugodnostih modernega oceanskega potovanja in posebno zgrajenih, da vam dajo vse izborne in užitke polne prednosti JUŽNE PROGE

VULCANIA SATURNIA

Naravnost v Jugoslavijo — 8. jan.; 18. feb.; 19. mar.; 9. aprila

REX C. DI SAVOIA ROMA

Preko Genoa — 5. jan.; 15. jan.; 5. feb.; 26. feb.; 2. marca

Za podrobnosti in prostore vprašajte pooblaščenega agenta ali v našem uradu: 624 FIFTH AVE., NEW YORK CITY

ITALIAN LINE

OGLASITE V "GLAS NARODA"

EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA

V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA MME. JULIJA JAREMA

(za moške) (za ženske)

Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je se tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za podrobnosti.

Jamčimo, da boste z našo postrežbo popolnoma zadovoljni.

129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A. 707 PROSPECT AVE., vogal 155 St.

NEW YORK Tel.: ORchard 1-2568 B R O N X Tel.: MEtrose 5-6577

Po osem let trajajoči boleznijo je preminul v Clevelandu rojak Anton Vičič, star 59 let. Pokojni je bil doma iz vasi Neverka, fara Košana in je prišel v Ameriko pred 40 leti.

V Clevelandu je preminula Marija Stanič, rojena Šimrak, stara 45 let. Ranjka je dospela šele pred dvema letoma v Ameriko.

V Glenville bolnišnici v Clevelandu je umrl John Lenarčič, star 56 let. Doma je bil iz vasi Nadanje selo pri St. Petru na Krašu. V Ameriki je bival 33 let, in ves čas je bil zaposlen pri East Ohio Gas Co., kot dober kovač.

Po tridnevni boleznijo je v nedeljo zvečer umrl v Clevelandu znani rojak in pionir John Juh, v visoki starosti 80 let. Dema je bil iz fare sv. Krži pri

Litiji, odkoder je prišel pred 50 leti v Ameriko, torej je bil eden izmed najstarejših pionirjev.

V nedeljo opoldne je preminula v Clevelandu Anatsazija Markušič, soproga širon poznane Markušiča, kjer je 6 bratov z družinami, med Hrvaati in Slovenci poznani in priljubljeni. Rajna je preminula v bolnišnici, stara 46 let, doma je iz občine Kalje, fara sv. Mihaela na Hrvaškem.

Nenadoma je umrla v Rock Springs, Wyo., Edna Kos v starosti 30 let, soproga dobrega znanega salomonja Tomaža Kosa. Edna je bila rojena v Rock Springs, Wyo. Zapuščala moža, dva sinova, še živečo mater (Dolene), tri sestre in dva brata. Bila je članica KSKJ.

Knjige Družbe

sv. Mohorja

ŠEST KNJIG

1. Koledar za leto 1938.
2. Bajtarji (Povest) Spisal JAN PLESTENJAK
3. Preko morij v domovino (Potopis) Spisal JAKOB GRČAR
4. Izgnani Menihi (Povest) Spisal IVAN ZOREC
5. Življenje svetnikov
6. Družinski molitvenik

VSEH ŠEST KNJIG za \$1.35

Naročite pri:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.